

Liahona

**Med optimism, kärlek
och visioner: President
Gordon B. Hinckley, s. 22**

Nå hjärtat genom att ställa frågor, s. 14

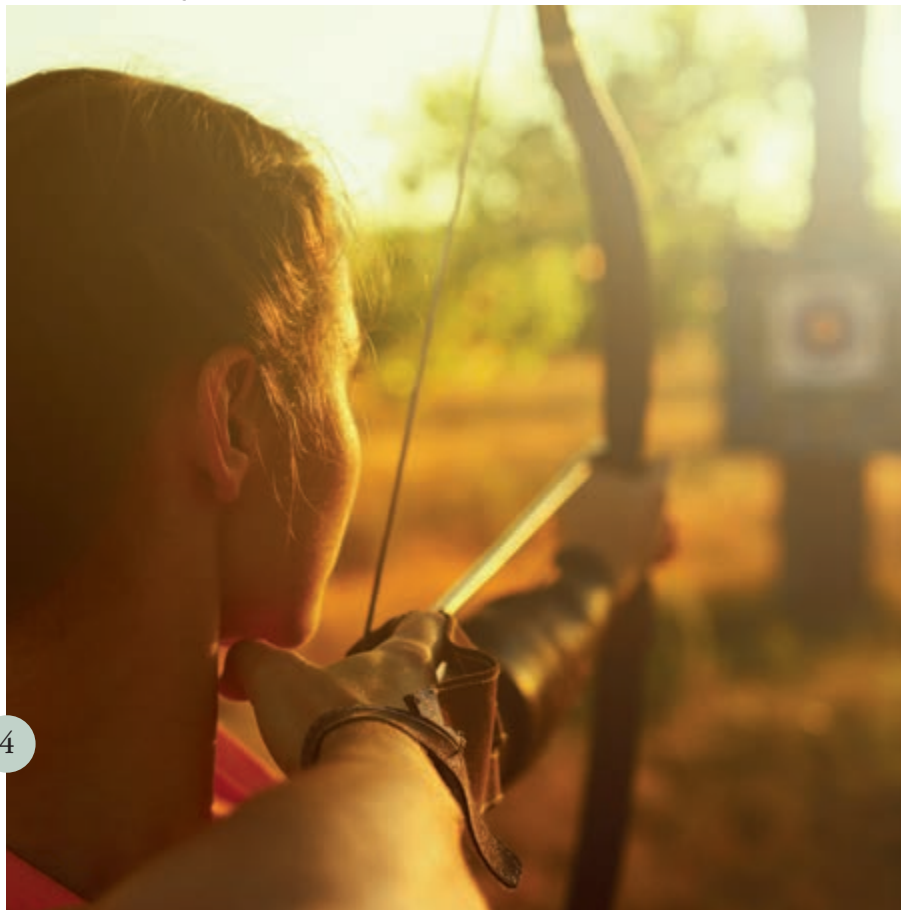
**Läran och förbunden:
förstahandskunskap om
Fadern och Sonen, s. 16**

**När du står ensam, välj att
vara ståndaktig, s. 28**

Georg Edward Anderson, känd fotograf i kyrkan, fångade det här ögonblicket 1907. Den kontrasterar vardagslivet med den evigt betydelsefulla händelse som ägde rum i en skogsdunge i närheten: den första synen. I den heliga lunden närrar Palmyra, New York, bad fjortonårige Joseph Smith för att få veta vilken kyrkan han skulle gå med i och fick svaret genom ett besök av Gud Fadern och Sonen.

Fotograf med tillstånd av kyrkans historiska bibliotek

4

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Med målet i sikte**
Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besökslärares budskap: Hjälpföreningens syfte**

PÅ OMSLAGET

Framsida: Foto George Frey. Insidan av omslagets framsida: Foto George Edward Anderson; med tillstånd av kyrkans historiska bibliotek.

ARTIKLAR

- 16 Kunskap från Läran och förbunden om Fadern och Sonen**
Norman W. Gardner
Genom förlorade sanningar som uppenbarades vid återställelsen hjälper Läran och förbunden oss fördjupa vår kunskap om Fadern och Sonen.
- 22 Gordon B. Hinckley: En profet med optimism och visioner**
Andrew D. Olsen
Som kyrkans älskade femtonde president ledde Gordon B. Hinckley med sitt exempel av optimism, kärlek och visioner för framtiden.

28 Ståndaktiga i vårt vittnesbörd om Frälsaren

Christoffel Golden

De svåra stunderna är de som visar vilka vi är.

34 Förvärva förstånd för allt du äger

Gary E. Stevenson

Verklig insikt kommer till dig när du inser vikten av samverkan mellan studier och bön, när du är fast besluten att tjäna, och litar till Herren.

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från oktoberkonferensen 2016**
- 10 Vad vi tror på: Vi tror att kyrkan ska uppfylla jorden**
- 12 Vårt hem, vår familj: Jag vill alltid vara med er!**
Leongina Adamés de Ubrí
- 14 Undervisa på Frälsarens sätt: Ifrågasätt våra samtalsfrågor**
Ted Barnes
- 40 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Argument för en levande profet**
Hugh B. Brown

44

44 Profetiska principer om trofasthet

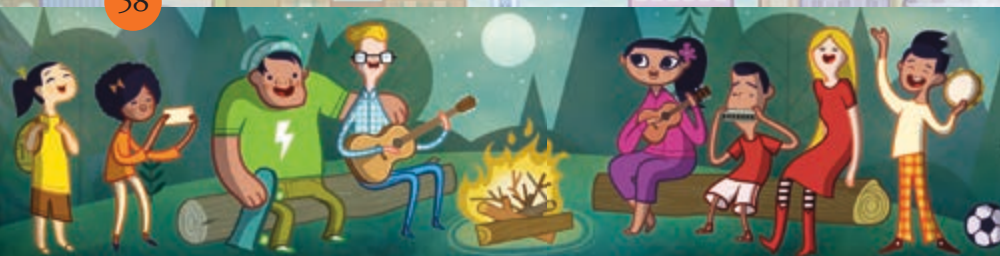
C. Scott Grow

De beslut och åtaganden du gör nu kan hjälpa dig att förbli trofast i framtiden.

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Var knäböjer du för att be?

58

50 Tema för veckoträffarna 2017: Jakobs brev 1:5–6

Stephen W. Owen och
Bonnie L. Oscarson

53 Affisch: Be

54 Bönens fem löften

Carlisa Cramer

Bönen är mer än ett sätt att kommunicera med vår Fader i himlen. Här är några andra välsignelser som bönen medför.

56 Fem frågor att ställa när bönerna känns obesvarade

Margaret Willden

Det kan kännas svårt när böner verkar obesvarade, men några frågor kan hjälpa dig att tänka på saker och ting på ett nytt sätt.

58 Temasång för veckoträffarna: Be till Gud

Av Nik Day

61 Rad på rad: Jakobs brev 1:5–6

62 Celestia ögonblick

Hollie Megan Laura Hunter

Med stunder som dessa känns himlen plötsligt inte så avlägsen.

63 Vår plats

64 Svar från kyrkans ledare: Hur man sprider evangeliet

M. Russell Ballard

65 Rakt på sak

Har du svårt för att förlåta? Kämpar du med en depression?

76

66 Lässchema för kyrkans historia: Återställelsen

69 Svar från en apostel: Besvarar min himmelske Fader alltid mina böner?

Dallin H. Oaks

70 Vår sida

71 Boken på hyllan

Walter F. González

När jag letade efter en bra bok att läsa hittade jag Mormons bok, och den förändrade mitt liv.

72 Min-Jun håller måttet

Kelly Hunsaker

Hur skulle Min-Jun kunna gå in i kyrkan när han var så smutsig och våt?

74 Glöm inte att be för Erik

Julie Cornelius-Huang

Kari var ledsen över att hennes bror inte längre ville gå i kyrkan, men så lärde hon sig något viktigt om bönen.

76 Berättelser om Jesus: Jesus älskar mig

Kim Webb Reid

79 Färgläggningssidan: Jag är ett barn till himmelska föräldrar

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemafton.
Här är två exempel.

”Ståndaktiga i vårt vittnesbörd om

Frälsaren”, sidan 28: Äldste Golden talar om hur var och en ställs inför svårigheter i livet, då vi visar vilka vi egentligen är. Ni kan använda rollspelsituationer, där familjemedlemmar ställs inför svåra beslut. Ni kan till exempel träna på att säga nej till en klasskamrat som ber att få låna en hemläxa för att fuska eller be en kamrat sluta svära. Prata om hur ni kan förbereda er genom att utveckla ett starkt vittnesbörd om Frälsaren innan sådana situationer uppstår.

”Besvarar min himmelske Fader alltid

mina böner?” sidan 69: Hur har ni sett att era böner har besvarats? Ni kan ge konkreta exempel på när Herren har besvarat era böner, oavsett om de besvarades på det sätt ni väntade er eller inte. Ni kan uppmuntra varandra att skriva i er dagbok om de olika sätt som Herren har besvarat era böner och välsignat er på.

MER INFORMATION PÅ INTERNET

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org. Ljudinspelningar av artiklar från *Liahona* finns på engelska, portugisiska och spanska på liahona.lds.org. Du kan också besöka [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) för att se och dela inspirerande berättelser (finns på engelska, portugisiska och spanska).

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Buden, 4, 28, 76

**Bön, 34, 42, 50, 53, 54, 56,
58, 61, 71, 74**

**Den Helige Anden, 42,
54, 62, 64, 74**

Depression, 65

**Eviga familjer, 12, 41, 44,
63, 79**

Frid, 54, 62

Frågor, 14, 56, 58

Förbund, 44

Förlåtelse, 54, 65

Gudomen, 16

Handlingsfrihet, 44, 74

Hjälpföreningen, 7

**Jesu Kristus, 4, 16, 28,
34, 70, 76**

**Joseph Smith, 10, 16, 28,
34, 66, 71, 80**

**Kristi andra ankomst, 10,
16, 66**

Kvinnlighet, 40

**Kyrkans historia, 10, 16,
28, 34, 66**

Kärlek, 4, 22, 76

Lydnad, 44, 61

**Läran och förbunden,
16, 66**

**Missionsarbete, 10, 34,
63, 64, 71**

Mormons bok, 71

Personligt värde, 72

Pornografi, 44

Prioriteringar, 43, 44

Profeter, 22, 80

Skriftstudier, 34, 43, 66, 71

Släktforskning, 41, 63

**Tempel, 12, 22, 44, 62,
63, 70**

**Tro, 12, 22, 34, 44, 50, 53,
58, 61, 72, 80**

Vittnesbörd, 22, 28, 44, 64

Återställelsen, 16, 66

Dieter F. Uchtdorf

andre rådgivare i första presidentskapet

Med målet I SIKTE

Nyligen betraktade jag en grupp människor som tränade bågskytte. Bara genom att se på stod det klart för mig att om man verkligen vill bemästra båge och pil, så krävs det tid och övning.

Jag tror inte man kan skapa sig ett rykte som skicklig bågskytt genom att skjuta mot en tom vägg och sedan måla ringar omkring pilarna. Man måste lära sig konsten att hitta målet och träffa mitt i prick.

Måla måltavlor

Att skjuta först och rita dit målet efteråt kan verka lite absurt, men ibland gör vi något liknande i andra omständigheter i livet.

Som medlemmar i kyrkan har vi ibland en tendens att fästa oss vid program, frågor och till och med lärosatser som verkar intressanta, viktiga eller glädjande för oss. Vi frestas att rita måltavlor kring dem och tro att vi siktat mitt i prick i evangeliet.

Det är lätt gjort.

Genom tiderna har vi fått utmärkta råd och inspiration från Guds profeter. Vi får också ledning och klargöranden från kyrkans olika publikationer, handböcker och handledningar. Vi kan lätt välja vårt favoritämne inom evangeliet, rita en ring omkring det och hävda att vi hittat det centrala i evangeliet.

Frälsaren förklarar

Det här problemet är inte unikt för vår tid. I forna dagar använde religiösa ledare mycket tid till att katalogisera,

rangordna och debattera vilket av de hundratals buden som var viktigast.

En dag försökte en grupp religiösa ledare dra in Frälsaren i tvisten. De bad honom ge sin åsikt om en fråga som få var ense om.

”Mästare”, frågade de honom, ”vilket är det största budet i lagen?”

Vi vet alla vad Jesus svarade: ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.

Detta är det största och främsta budet.

Sedan kommer ett som liknar det: Du skall älska din nästa som dig själv.

På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.”¹

Lägg märke till den sista meningen: På dessa två bud hänger *hela* lagen och profeterna.”

Frälsaren inte bara visade oss målet, han pekade också ut vad som är ”mitt i prick”.

Att träffa målet

Som medlemmar i kyrkan ingår vi ett förbund att ta på oss Jesu Kristi namn. I det förbundet ingår att vi ska sträva efter att lära oss mer om Gud, älska honom, stärka vår tro på honom, ära honom, vandra på hans vägar och stå fast som vittnen om honom.

Ju mer vi lär oss om Gud och känner hans kärlek till oss, desto bättre förstår vi att Jesu Kristi oändliga offer är en förunderlig gåva från Gud. Och Guds kärlek inspirerar oss till att gå den sanna omvändelsens väg, som leder till förlåtelsens

under. Den här processen gör att vi kan få större kärlek till och medkänsla med människor omkring oss. Vi lär oss då se förbi det yttre. Vi motstår frestelsen att anklaga eller döma andra för deras synder, tillkortakommanden, brister, politiska åsikter, religiösa övertygelse, nationalitet eller hudfärg.

Vi ser då alla vi möter som barn till vår himmelske Fader – våra bröder och systrar.

Vi räcker ut handen till andra med förståelse och kärlek – också dem som inte är så lätta att älska. Vi sörjer med dem som sörjer och tröstar dem som behöver tröst.²

Och vi inser att vi inte behöver tveka om det rätta målet.

Målet är de två stora buden. På dessa två bud hänger hela lagen och

profeterna.³ När vi tar till oss detta, faller allt annat gott på plats.

Om våra tankar, vårt fokus och vårt arbete koncentreras på att öka vår kärlek till Gud Allsmäktig och öppnar vårt hjärta för andra, kan vi vet att vi

har funnit det rätta målet och siktar mitt i prick – att vi håller på att bli sanna lärjungar till Jesus Kristus. ■

SLUTNOTER

1. Matt. 22:36–40.
2. Se Mosiah 18:9.
3. Se Matt. 22:40.

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

När ni tar del av det här budskapet kan ni sjunga "Frälsare god" (*Psalmer*, nr 202). Du kan uppmana dem du besöker att fundera på "målen" i sina liv. Ni kan samtala om sätt att se till att de två stora buden – "älska Herren din Gud" och att "älska din nästa som dig själv" (se Matt. 22:37, 39) – alltid leder våra handlingar. Du kan också berätta om konkreta sätt på vilka du fokuserat ditt eget liv på Kristus och bära vittnesbörd om hur han har välsignat dig.

Ett leende kan göra stor skillnad

President Uchtdorf lyfter fram två mål som bör leda våra handlingar: kärlek till Gud och kärlek till vår nästa. Men ibland är det inte så lätt att älska andra. Här i livet kan det finnas stunder när det är svårt att möta andra – någon kanske har sårat dig eller du har svårt att kommunicera med eller umgås med någon. I de stunderna bör du försöka minnas den kärlek du känt från vänner, släktingar, din himmelske Fader och Jesus Kristus. Minns den glädje du kände i de situationerna och försök föreställa dig att alla hade tillfälle att känna sådan kärlek. Kom ihåg att var och en är en dotter eller son till Gud och förtjänar både hans och din kärlek.

Tänk på en person i ditt liv som du har haft svårt att komma överens med. Ta med den personen i dina böner och

be din himmelske Fader att öppna ditt hjärta för honom eller henne. Snart börjar du se personen på samma sätt som han gör: som ett av hans barn som förtjänar kärlek.

När du har bett, gör något snällt för personen! Du kan fråga om han eller hon vill följa med till en veckoträff eller en utflykt med vänner. Erbjud hjälp med en läxuppgift. Eller säg bara "hej" och le mot honom eller henne. De små sakerna kan göra stor skillnad ... i bådas liv!

BARN

Mitt i prick!

President Uchtdorf säger att evangeliet är som övningskytte. Vi behöver sikta på det viktigaste. De två viktigaste buden är att älska Gud och att älska andra. Om vi har fokus på de här två sakerna kan vi träffa mitt i prick varje gång!

Rita en pil i de mål som hjälper oss visa kärlek till Gud och andra. Rita ett X över de mål som inte är bra saker att göra.

DELA MED DIG AV
DINA LEKSAKER

STJÄLA GODIS

GÅ I KYRKAN

KALLA NÅGON ETT
FULT ÖKNAMN

BE DINA BÖNER

GE NÅGON
EN KRAM

BRÅKA MED
ETT SYSKON

Hjälpföreningens syfte

Studera det här materialet under bön och sök inspiration för att veta vad ni ska prata om.

*Tro,
Familj,
Tjänande*

Hjälpföreningens syfte är att "förbereda kvinnor för det eviga livets välsignelser", säger Linda K. Burton, Hjälpföreningens generalpresident.¹ Det är genom tro, familj och hjälparbete som vi engagerar oss i vår "viktiga del av verket"².

Hjälpföreningen "är ett timligt och ett andligt arbete", säger Carole M. Stephens, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap. "Det gjorde kvinnorna på Frälsarens tid, och det är det vi fortsätter att göra."³

När vi ser på den samaritiska kvinnan vid brunnen, som lämnade sin kruka och sprang för att berätta för andra att Jesus var en profet (se Joh. 4:6–42), eller Febe som med glädje tjänade andra i hela sitt liv (se Rom. 16:1–2), ser

vi kvinnor på Jesu tid som tog aktiv del i att komma till Kristus. Det är han som öppnar vägen till evigt liv (se Joh. 3:16).

När vi ser på våra pionjärsystrar i Nauvoo, Illinois, som samlades hemma hos Sarah Kimball 1842 för att bilda en egen organisation, ser vi Guds plan att skapa Hjälpföreningen i linje med prästadömet. Sedan Eliza R. Snow skrivit stadgarna läste profeten Joseph Smith igenom dem. Han förstod att kyrkan inte var fullt organiserad förrän kvinnorna hade organiserats. Han sa att Herren tog emot det de erbjöd, men att det fanns något som var bättre. "Jag skall organisera kvinnorna under prästadömet efter prästadömet's mönster", sa han.⁴

"Hjälpföreningen var inte bara ytterligare en grupp kvinnor som försökte göra gott i världen. Den var annorlunda. Den var 'något bättre' eftersom den var organiserad under prästadömet's myndighet. Dess organiserande var ett nödvändigt steg i utvecklandet av Guds verk på jorden."⁵

Ytterligare skriftställen och information

Läran och förbunden 25:2–3, 10; 88:73; reliefsociety.lds.org

SLUTNOTER

1. Linda K. Burton, i Sarah Jane Weaver, "Relief Society Celebrates Birthday and More March 17", *Church News*, 13 mars 2015, news.lds.org.
2. Linda K. Burton, i Weaver, "Relief Society Celebrates Birthday".
3. Carole M. Stephens, i Weaver, "Relief Society Celebrates Birthday".
4. Joseph Smith, i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 12.
5. *Döttrar i mitt rike*, s. 16.

Att begrunda

Hur hjälper Hjälpföreningen kvinnor att uppfylla vår himmelske Faders gudomliga roll för dem och leder dem till evigt liv?

ANTECKNINGAR FRÅN OKTOBERKONFERENSEN 2016

”Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat, ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma” (L&F 1:38).

När du går igenom talen från generalkonferensen i oktober 2016 kan du använda de här sidorna (och konferensanteckningarna i framtida nummer) som hjälp vid studier och tillämpning av de lärdomar som levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan nyligen undervisat om.

HÖJDPUNKT

Omvändelsen är Guds gåva till oss

”Ett av de begrepp vi ofta hör talas om i dag är att Guds kärlek är ”ovillkorlig”. Det är sant till viss del, men beskrivningen *ovillkorlig* finns inte någonstans i skrifterna. ...

Gud kommer alltid att älska oss, men han kan inte frälsa oss i våra synder. Kom ihåg Amuleks ord till Zeezrom om att Frälsaren inte kunde rädda sitt folk i deras synder, utan *från* deras synder. Skälet är att om vi förblir i synden är vi orena och ’inget orent kan ärva himmelriket’ [Alma 11:37] eller vistas i Guds närhet. ...

I Mormons bok lär vi oss att avsikten med Kristi lidande – den yttersta manifestationen av hans kärlek – var att ’frambringa den innerliga barmhärtighet som övervinner rättvisan och åt människorna frambringar medel varigenom de kan ha tro till omvändelse’ [Alma 34:15]. ...

Omvändelsen är således hans gåva till oss, köpt till ett mycket högt pris.”

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum, ”Föbli i min kärlek”, *Liahona*, nov. 2016, s. 48.

PROFETISKT LÖFTE

FRÄLSNINGSPLANEN

”Väsentlig för [frälsnings]planen är vår Frälsare Jesus Kristus. Utan hans försoningsoffer skulle allt vara förlorat. Men det räcker inte att bara tro på honom och hans mission. Vi behöver arbeta och lära, söka och be, omvända oss och bli bättre. Vi behöver känna till Guds lagar och leva efter dem. Vi behöver ta emot hans frälsande förrättningar. Endast genom att göra det uppnår vi sann, evig lycka.

Vi är välsignade med att *ha* sanningen. Vi har uppdraget att *sprida* sanningen. Låt oss *leva* efter sanningen, så att vi blir värdiga allt som Fadern vill ge oss. Han gör ingenting som inte är till nytta för oss. Han har sagt oss: ’Detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan’ [Mose 1:39].

Ur djupet av min själ och i all ödmjukhet vittnar jag om den stora gåva som är vår Faders plan för oss. Det är den enda fullkomliga vägen till frid och lycka, både här och i den tillkommande världen.”

President Thomas S. Monson, ”Den fullkomliga vägen till lycka”, *Liahona*, nov. 2016, s. 80–81.

Kristi oändliga försoning

“Frälsaren, den store läkaren, [har] förmågan att förändra våra hjärtan och ger oss bestående lättnad från den sorg som våra egna synder orsakat. ...

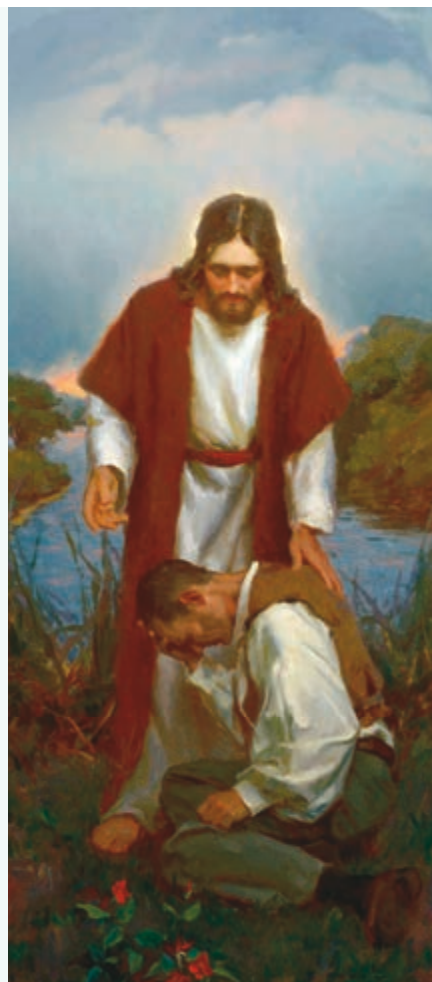
[Han kan] trösta och stärka oss när vi upplever smärta som orsakats av andras orättfärdiga handlingar. ...

[Han kan] trösta och bära upp oss när vi ställs inför sådana smärtsamma upplevelser som katastrofer, mentala och fysiska sjukdomar, kronisk smärta och död. ...

Frälsaren [säger]: ...

‘Om ni kommer till mig skall ni få evigt liv. Se, min barmhärtighets arm är utsträckt mot er, och den som kommer tar jag emot’ [3 Ne. 9:14].”

Carole M. Stephens, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, “Den store läkaren”, *Liahona*, nov. 2016, s. 10, 11, 12.

KRAFTEN ATT FÖRÄNDRA SIG, AV MICHAEL T. MALUM

“Allt som motsätter sig Kristus eller hans lära stör vår glädje.”

President Russell M. Nelson, president för de tolv apostlarnas kворum, “Glädje och andlig överlevnad”, *Liahona*, nov. 2016, s. 84.

Kom och följ honom

Flera talare uppmuntrade oss att utveckla kristuslika egenskaper och minnas Frälsaren när vi tillber Gud under sabbaten. Använd novembernumret 2016 eller gå till conference.lds.org för att läsa vad de sa.

- Hur kan jag utöva kristlig kärlek och kristuslikt tjänande? – Se Robert D. Hales, “‘Kom och följ mig’ genom att utöva kristlig kärlek och kristuslikt tjänande”, s. 22.
- Hur kan jag bli en bättre hemlärare? – Se Jeffrey R. Holland, “Sändebud till kyrkan”, s. 61.
- Hur kan jag utveckla en uppriktig och innerlig tillbedjan på sabbaten? – Se Dean M. Davies, “Tillbedjans välsignelser”, s. 93.
- Hur kan jag göra sakramentet till en mer meningsfull upplevelse? – Se Peter F. Meurs, “Sakramentet kan hjälpa oss bli heliga”, s. 85.

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstal.

VI TROR ATT KYRKAN SKA UPPFYLLA JORDEN

Det fanns bara sex medlemmar i kyrkan när den organiserades 1830 i en liten by i staten New York. Sedan dess har kyrkan vuxit till över 15,5 miljoner medlemmar med församlingar och grenar i över 150 länder. Den här tillväxten är förverkligandet av profetian i Gamla testamentet om att kyrkan skulle rulla fram och uppfylla hela jorden (se Dan. 2:31–45). Kyrkan – Guds rike på jorden – beskrivs som ”en sten [som revs] loss från berget, men inte genom människohänder” (Dan. 2:45), vilket innebär att den är gudomlig, inte gjord av människor.

Också när kyrkans inflytande finns över hela jorden blir dess medlemmar relativt få. Nephi förutsåg detta och skrev om vår tid: ”Jag såg Guds Lamms kyrka, och dess medlemmar var få” på grund av den omgivande ogudaktigheten (1 Ne. 14:12). När tiden för Kristi andra ankomst närmar sig blir världen mer och mer ogudaktig och det blir ”mindre och mindre populärt att vara sista dagars helig”¹.

Men Nephi förutsåg också att ”Lammets kyrka, som var Guds heliga, fanns över hela jordens yta” (1 Ne. 14:12). Församlingar och grenar finns över hela världen, generalkonferensen tolkas till över 90 språk och nära 75 000 heltidsmissionärer sprider evangeliet i 418 missioner. Evangeliet sprids också över världen genom sociala medier och webbplatser som Mormon.org and LDS.org.

Det här arbetet är betydande och omfattande, men sker ofta i tysthet. ”Detta Herrens verk är i sanning stort och förunderligt. Samtidigt går det framåt i stort sett obemärkt av många bland jordens politiska, kulturella och akademiska ledare. Det kommer till ett hjärta och en familj i taget, stilla och oansenligt. Dess heliga budskap välsignar människor överallt.”²

Den sten som profeterades om för så länge sedan rullar framåt, och när vi gör vår del fortsätter evangeliet att spridas och fylla hela jorden (se Dan. 2:31–45). ■

För att lära dig mer om kyrkans framtid kan du läsa Lärnan och förbunden 65; Gordon B. Hinckley, ”Stenen som revs loss från berget” (oktoberkonferensen 2007); L. Whitney Clayton, ”Tiden kommer” (oktoberkonferensen 2011).

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Stå som den sanna millenniegenerationen”, *Liahona*, okt. 2016, s. 50.
2. L. Whitney Clayton, ”Tiden kommer”, *Liahona*, nov. 2011, s. 13.

KYRKANS FRAMTID

”Det är bara en handfull prästadömsbärare här ikväll, men

denna kyrka kommer att uppfylla Nord- och Sydamerika – den kommer att uppfylla jorden.”

Profeten Joseph Smith (1805–1844) under ett prästadömsmöte 1834, i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (2007)*, s. 136.

Vad kan vi göra för att hjälpa evangeliet att breda ut sig?

Genom att hålla buden och stärka våra vittnesbörd får vi en grund varigenom vi kan hjälpa till att sprida evangeliet.

När vi fullgör våra kallelser hjälper vi till att stärka kyrkan i våra egna områden.

När vi undervisar våra familjer om evangeliet får de styrka till att leva trofast i en värld som lär dem motsatsen.

Vi kan hjälpa till att sprida evangeliet genom att helt enkelt prata med människor om det.

I templet kan vi utföra förrättningar för personer som har dött utan ha hört evangeliet medan de levde.

JAG VILL ALLTID VARA MED ER!

Leongina Adamés de Ubrí

En sexårigs tro hjälpte mig att hitta tillbaka till min tro.

När jag var 22 tog mitt liv en oväntad vändning. Min mamma gick bort. Hon och pappa var starkt troende och de hade uppfostrat mig i evangeliet. Efter hennes död flyttade pappa ifrån vårt land till Förenta staterna. Med tiden började jag känna mig mycket ensam eftersom jag är mina föräldrars enda barn. Jag hade mamma med mig här på jorden och pappa bodde långt borta. Jag träffade honom bara tre veckor om året.

Det var med de känslorna som jag allt mer började söka mig till mina "vänner" från högskolan och på kontoret där jag arbetade. Så småningom började jag finna en falsk glädje i timliga saker. Jag slutade gå i kyrkan, och jag blev gradvis helt inaktiv. Senare gifte jag mig med en underbar ung man som visserligen levde efter bra principer, men han kände inte till evangeliet. Vi fick tre barn: Leah, Isaac och Ismael.

I oktober ett år kom pappa för att hälsa på och träffa det minsta barnet. Under hans besök frågade sexåriga

Leah sin morfar varför han aldrig tog med sig mormor. Pappa förklarade att hennes mormor fanns på en särskild plats, nära vår himmelske Fader. Så snart pappa hade åkt sa Leah ivrigt till mig: "Mamma, jag vill träffa mormor. Jag vet att hon är i himlen, men jag vill att vi också ska vara där en dag – mormor och morfar, pappa, Isaac, Ismael och du och jag. Jag vill alltid vara med er! Jag vill att vi ska vara samma familj där uppe som vi är här nere, så vi kan leka med mormor!"

Jag visste inte vad jag skulle säga. Jag rörde vid hennes lilla oskyldiga ansikte och gick sedan ut från sovrummet. Jag föll på knä och grät tills jag inte hade några tårar kvar. Jag bad min himmelske Fader om förlåtelse. Jag visste att jag hade lämnat den väg som skulle göra så att vi kunde leva tillsammans som en evig familj. Jag hade svikit mitt ansvar att leda dem längs den rätta vägen, och jag hade underlåtit att prata med min man om evangeliet.

BUNDET I HIMLEN

"Frälsaren talade under sin jordiska verksamhet med sin främste apostel Petrus om makten att besegla familjer, när han sa: 'Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen' (Matt. 16:19).

Det är bara i det celestialet riket som vi kan leva som familjer för evigt. Där kan vi vara i familjer i vår himmelske Faders och Frälsarens närhet."

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Familjer kan vara tillsammans för evigt", *Liahona*, juni 2015, s. 4.

När jag kunde ställa mig upp kontaktade jag en ledare i kyrkan, och han hjälpte mig kontakta äldsterna i min församling. Kvällen därpå kom de och undervisade min man. Efter den kvällen förändrades våra liv för alltid. Nu går vi i familjen i kyrkan varje söndag. Jag har ett ämbete som gör att jag hjälper mindre aktiva systrar. Vi förbereder oss också för att besöka templet.

Guds ande leder oss ibland genom personer som vi minst väntar oss. Den här gången hände det genom min sexåriga dotter. Jag vet nu att jag genom att bli beseglad i templet kan få leva med min familj för evigt. ■

Författaren bor i Santo Domingo, Dominikanska republiken.

IFRÅGASÄTT VÅRA SAMTALSFRÅGOR

Ted Barnes

Kyrkans prästadöms- och familjeavdelning

Tänk dig att du äter lunch med några vänner och samtalar om en film som ni har sett tillsammans. En av dina vänner säger: "Vem kan säga vilken som var den viktigaste scenen i filmen?"

Lite förvirrad av frågan tänker du ett ögonblick och föreslår att den sista scenen troligen var den viktigaste. "Jaha, det var ju en bra kommentar", säger din vän. "Men det var inte riktigt

det jag tänkte på. Någon annan? Låt oss få höra från någon som inte har sagt något än."

Du skulle inte prata på det sättet bland vänner, men av någon anledning verkar det här hända ofta på söndagens lektioner. I stället för att samtala om evangeliesanningar på ett naturligt och ledigt sätt, säger vi som lärare ofta sådant som i andra situationer skulle

kännas konstlat och kanske göra samtalet krystat. Vi hoppas att klassdeltagarna ska

känna att de är bland vänner och att det ska kännas bra att framföra tankar och upplevelser som gäller principerna som de studerar. Sådant deltagande kan inbjuda Anden och berika allas upplevelse.

Hur kan vi se till att våra frågor leder till naturligare och mer meningsfulla samtal? Det finns några råd som många lärare funnit vara till nytta: Ställ inte frågor där svaret är uppenbart. Ställ frågor som har mer än ett svar. Ställ inte frågor som är alltför personliga.

Innan vi börjar planera frågorna vi ska ställa i klassen kan det också vara

Den viktigaste frågan kan vara den som lärarna frågar sig själva innan de kommer till lektionen.

bra att fråga oss själva: *Varför ställer jag frågor över huvud taget?*

Varför frågar du?

Motivationen bakom våra frågor spelar stor roll. Ställer vi till exempel ibland frågor därför att vi har något att säga men vill att en klassmedlem ska säga det i stället? Det är rätt att vi inte vill prata själva hela tiden, men vi vill att en viss sak ska sägas, så vi ställer ibland en fråga som vi vet framkallar det svar vi vill höra. Det här sättet att tänka leder till frågor som i själva verket är förklädda påståenden, till exempel: "Hur kan vi få hjälp att hålla tankarna rena genom att undvika pornografi?" eller "är det viktigt att be varje dag?"

Det finns tillfällen när det är helt okej att ställa frågor som är avsedda att få fram ett visst svar. De kan tjäna till att betona något eller hjälpa lära- ren komma vidare i lektionen. Men sådana frågor uppmuntrar sällan till meningsfulla samtal.

Om vi å andra sidan ställer frågor för att vi verkligen vill veta vad som sker i klassdeltagarnas sinnen, hjärtan och liv, så märks det i de frågor vi ställer.

Frågor som inbjuder eleverna till djupt kända samtal som främjar andlig undervisning kan vara: "Vad lägger ni märke till när ni läser den här versen?" eller "vilka upplevelser har lärt er lita på Herrens löften?" eller nästan alla frågor som börjar med "vad anser ni ... ?"

Tänk på de här exemplen:

- Anden frågade Nephi: "Vad önskar du?" (1 Ne. 11:10).
- Frälsaren frågade sina lärjungar: "Vem säger ni att jag är?" (Matt. 16:15).
- Och han sa till Marta: "Jag är uppståndelsen och livet. ... Tror du detta?" (Joh. 11:25, 26).

Alla frågorna inbjöd någon att säga vad som fanns i hans eller hennes hjärta. Och i alla fallen följde en mäktig andlig upplevelse.

Frågor är ett uttryck för kärlek

Tro det eller ej, men att ställa frågor som främjar samtal är något naturligt för nästan alla – också för människor som inte anser sig själva vara bra lärare. Vi gör det spontant varje gång vi har ett meningsfullt samtal med vänner eller släktingar, eller bara pratar

om en favoritfilm på lunchen. Men när vi står framför rader av förväntansfulla elever, glömmer vi plötsligt allt om det som är naturligt.

Så en del av hemligheten med att ställa bra samtalsfrågor är att tänka: "Hur skulle jag fråga om vi inte var i ett klassrum – om vi bara satt hemma och pratade om evangeliet som vänner? Hur skulle jag inbjuda dem att berätta om sina insikter och känslor?" Undervisning är inte *precis* som ett avspänt samtal vänner emellan, men de har en sak gemensam: de bör motiveras av uppriktigt intresse och äkta kärlek.

Så oro dig inte om du inte är skicklig i att skapa välformulerade frågor. Även om du inte kan göra mer än älska dem du undervisar, leder Anden dig och du blir bättre och bättre på att veta vad du ska säga. "Kärleken upphör aldrig", förkunnade Paulus (1 Kor. 13:8), och det gäller även något så enkelt som en lärare som ställer frågor till en klass. ■

Du kan lära dig mer om sex slags frågor i "Ställ inspirerade frågor", *Undervisa på Frälsarens sätt* (2016), som finns på undervisning.lds.org/swe.

KUNSKAP FRÅN LÄRAN
OCH FÖRBUNDEN OM

Fadern och Sonen

*Den här boken med uppenbarelsen
uppenbarar förlorade sanningar för oss
om gudomen och om hur vi kan leva med
Frälsaren och vår himmelske Fader igen*

Norman W. Gardner

Seminarier och institut

Evangeliets återställelse har gett världen mycket mer kunskap om gudomens natur och deras avsikter. Med den här kunskapen växer vår tro på dem och vår önskan att hålla deras bud ökar.

Mer konkret lär Läran och förbunden oss mer om Jesus Kristus eftersom den innehåller kraftfulla sanningar om "hans gudomlighet, hans majestät, hans fullkomlighet, hans kärlek och hans återlösande kraft" (inledning till Läran och förbunden). I den här boken med nutida uppenbarelsen finns Herrens inbjudan: "Lär av mig och lyssna till mina ord" (L&F 19:23). Den kan fördjupa vår kunskap om honom, om vår relation till honom, vad han har gjort för vår återlösning och vad han förväntar sig av oss.

I Läran och förbunden kan vi höra Jesu Kristi röst.

Läran och förbunden är ingen forntida skrift utan innehåller uppenbarelser givna till Joseph Smith och hans efterträdare i vår nutida värld. Jesu Kristi gudomliga röst hörs här, när han talar som Faderns företrädare.¹ Jesu Kristi röst i första person finns nedtecknad oftare i Läran och förbunden än i Nya testamentet, Mormons bok och Den kostbara pärlan tillsammans.²

L&F 18:33–35 "Jag, Jesus Kristus, er Herre och er Gud, har talat detta. Dessa ord är inte av människor ... utan av mig. ... Det är min röst som talar dem till er."

Joseph Smith fick många uppenbarelser av Frälsaren.

JOSEPH SMITH TAR EMOT UPPENBARELSE, AV DANIEL A. LEWIS

HERREN UPPENBARAR SIG I TEMPLETT I KIRTLAND, AV DEL PARSON

Joseph Smith och Oliver Cowdery såg Jesus Kristus i templet i Kirtland.

I Läran och förbunden finns berättelser om personer som såg Gud.

Till följd av den första synen 1820 fick den unge Joseph Smith förstahandskunskap om Faderns och Sonens existens. Läran och förbunden berättar om andra tillfällen när profeten och andra såg Fadern och Sonen i syner eller genom personliga besök. De här berättelserna är nutida vittnesbörd för oss om att de lever och att de ledde evangeliets återställelse.

L&F 76:19–23 Fadern och Sonen sågs i en syn i februari 1832.

L&F 137:1–3 Fadern och Sonen sågs i en syn i januari 1836.

L&F 110:2–4 Den store Jehova, Jesus Kristus, visade sig i april 1836.

Läran och förbunden hjälper oss att lära oss mer om Gud Fadern.

Profeten Joseph Smith lärde: "När vi förstår Guds natur och vet hur vi skall komma till honom, börjar han uppenbara himlarna för oss ... När vi är redo att komma till honom, är han redo att komma till oss."³ Läran och förbunden hjälper oss att komma närmare vår himmelske Fader genom att undervisa om hans natur, egenskaper och avsikter.

L&F 20:12, 17-18 Gud Fadern är oändlig och oföränderlig.

L&F 76:20, 23 Fadern och Sonen är separata och åtskilda varelser.

L&F 93:3-5 Fadern och Sonen är ett.

L&F 130:22 Fadern och Sonen har påtagliga kroppar av kött och ben.

L&F 138:3-4 Vår himmelske Fader älskar sina barn, därför sände han sin Son till att frälsa människorna.

Medan Stefanus blev stenad såg han Fadern och Sonen.

DETALJ FRÅN MOSE SER JEHOVA, AV JOSEPH BRICKEY

Jehova, (Jesus Kristus) talade med Mose ansikte mot ansikte.

Läran och förbunden hjälper oss att lära oss mer om Jesus Kristus.

Jesus Kristus var den förstfödde av alla vår himmelske Faders andebarn. I föruttillvaron fick Jesus all kunskap och makt och företrädde Fadern som världarnas Skapare. Genom sin gudomliga makt är Herren Jesus Kristus källan till ljus och liv för alla sina skapelser. Läran och förbunden klargör många av hans roller i Faderns plan.

L&F 93:21 Jesus Kristus var den förstfödde av alla Guds andebarn.

L&F 38:1-3 Jesus Kristus fick all kunskap och makt innan världen skapades.

L&F 76:24 Jesus Kristus företrädde Fadern som världarnas Skapare.

L&F 88:6-13 Jesus Kristus är källan till ljus och liv för alla sina skapelser.

L&F 45:11; 136:21, 22 Jesus Kristus var Gamla testamentets store Jehova.

L&F 43:34 Jesus Kristus är världens Frälsare.

L&F 18:11-13; 20:21-25 Jesus Kristus led, korsfästes, dog och uppstod igen.

L&F 29:10-12 Jesus Kristus har lovat att återvända till jorden i makt och härlighet.

Genom nutida uppenbarelse kan vi lära oss hur vi blir ett med Fadern och Sonen.

Läran och förbunden hjälper oss förstå vad Fadern och Sonen förväntar sig av oss.

Mer än någon annan helig skrift klargör Läran och förbunden vad evigt liv är: att återvända och leva med Fadern och Sonen, ta emot allt som Fadern har och bli lik dem. Den berättar också hur Jesus Kristus genom sin försoning gör detta möjligt och vad vi behöver göra för att uppfylla de krav han har satt. Dessutom lär vi oss i Läran och förbunden vad det innebär att följa Jesu Kristi exempel, för liksom vi hade Jesus Kristus inte fullheten från början, utan fick nåd efter nåd tills han hade all makt och härlighet.

L&F 1:32; 19:16–19; 58:42–43; 95:1–2 Frälsaren erbjuder förlåtelse till dem som omvänder sig.

L&F 20:37, 41, 72–74; se även 33:11 Gudomen inbjuder dem som tror att ta emot dopet och den Helige Anden.

L&F 84:19–21 I melkisedekska prästadörets förordningar är gudaktighetens kraft uppenbar.

L&F 93:12–14, 16–17 Jesus Kristus erhöll nåd för nåd tills han hade fullheten.

L&F 20:30–31 Frälsaren skänker nåd till dem som älskar och tjänar honom.

L&F 35:2; 50:40–43 Vi kan bli ett med Fadern och Sonen.

L&F 93:19–20 Vi kan få del av Faderns härlighet och fullhet.

Läran och förbunden ger oss ett mönster för hur vi kan få andlig kunskap.

Förutom att undervisa och vittna om Fadern och Sonen, ger oss Läran och förbunden ett mönster för hur vi kan få andlig kunskap om alla medlemmar av gudomen med den Helige Andens hjälp: Studera Herrens ord, be till vår himmelske Fader om insikt och utöva tro på Jesus Kristus genom att lyda hans bud.

Ljus och sanning lovas till dem som lever efter alla Herrens ord. Det är viktigt att lära sig detaljerna om gudomens natur och dess avsikter. Den här kunskapen kan leda till ivrigt sökande efter andlig insikt och en övertygelse om sanningen. Den kunskapen bekräftar för oss att vår himmelske Fader och Jesus Kristus känner oss personligen, att de älskar oss och att de vill välsigna oss med evigt liv.

L&F 6:5; 76:5–10, 114–118 Vår himmelske Fader vill att vi ska be om kunskap och lovar att ge oss den.

L&F 84:43-48 Fadern undervisar oss när vi ger noga akt på hans ord.

L&F 88:118 Sök lärdom genom studier och genom tro.

Studier och bön är nyckeln till andlig kunskap.

DETAIL FRÅN JOSEPH SMITH PREDIKAR, AV SAM LAWLOR

Joseph Smith uppenbarade Faderns och Sonens egenskaper och avsikter.

Sammanfattning

Läran och förbunden hjälper oss att komma närmare vår himmelske Fader och hans enfödde Son Jesus Kristus genom att uppenbara deras egenskaper och avsikter. Profeten Joseph Smith sammanfattade varför vi kan lita på Gud: "Guds avsikter är storslagna, hans kärlek ofattbar, hans vishet oändlig och hans makt obegränsad. Därför har de heliga skäl att glädjas och fröjdas eftersom de vet att Gud är 'vår Gud, alltid och för evigt' (Ps. 48:15)."⁴ ■

SLUTNOTER

1. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) förklarade: "Alla uppenbarelser sedan fallet har kommit genom Jesus Kristus, som är Gamla testamentets Jehova. ... I alla de skriftställen där Gud är omnämnd och där han har visat sig var det Jehova ... Fadern har aldrig tagit befattning med människan direkt och personligen sedan fallet, och han har aldrig visat sig utom för att presentera och bära vittne om Sonen" (*Frälsningens lära*, sammanst. av Bruce R. McConkie, 3 delar, [1977] 1:29).
2. Se Gordon B. Holbrook, "The Voice of Jesus Christ in the Doctrine and Covenants", *Ensign*, sep. 2013, s. 40, 45 (slutnot 2).
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 41.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 39.

GORDON B. HINCKLEY:
EN PROFET MED
OPTIMISM
OCH VISIONER

*När du studerar Kyrkans
presidenters lärdomar:
Gordon B. Hinckley
i prästadömet och
Hjälpföreningen i år,
får du lära av en profet
med gränslös optimism,
kärlek och framsynthet.*

Gordon B. Hinckley föddes den 23 juni 1910 till Bryant Stringham Hinckley and Ada Bitner Hinckley. Han gifte sig med Marjorie Pay i templet i Salt Lake City den 29 april 1937, och de fick fem barn. Han var kyrkans 15:e president från den 12 mars 1995 till den 27 januari 2008.

Andrew D. Olsen

Informationstjänstavdelningen

”Jag måste plantera några träd varje vår”, skrev president Gordon B. Hinckley i sin dagbok vid 82 års ålder. ”Jag tror jag har gjort det åtminstone de senaste 50 åren. ... Det är något underbart med ett träd. Det börjar så litet och växer genom årtiderna. Det skänker skugga från den heta sommarsolen. Det bär ljuvlig frukt. Det utnyttjar fotosyntesens underbara process. ... Ett träd är en av den Allsmäktiges fantastiska skapelser.”¹

President Hinckley fortsatte att plantera träd tills han var över 90. På många sätt återspeglas hans kärlek till trädplantering i hans tjänande som apostel och kyrkans president. När han planterade var det ett uttryck för optimism, en egenskap som också genomsyrade hans undervisning och umgänge med andra människor. Han gav varje träd näring, så som han gjorde med människor. Och han såg långt

in i framtiden och såg vad trädet kunde bli – så som han såg vars och ens eviga möjligheter och Guds verks storslagna framtid.

”Vi har all anledning att vara optimistiska”

”Jag är optimist!” förkunnade president Hinckley ofta. ”Min vädjan är att vi slutar söka upp stormar och njuter helt och fullt av solskenet.”² Hans optimism var djupare än bara en optimistisk attityd, även om han hade det också. Urkällan till hans optimism – källan som gjorde den till en kraft – var hans tro på Gud och hans vittnesbörd om Guds plan för sina barns lycka och frälsning.

Ett uttryck för president Hinckleys optimism var hans fasta tro att ”det ordnar sig”³. Det

uttrycket, sa äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum, ”skulle mycket väl kunna vara president Hinckleys mest upprepade försäkran till familj, vänner och bekanta. ’Försök igen’, kommer han att säga. ’Tro. Var glad. Bli inte missmodig. Allt kommer att ordna sig.’”⁴

Men det budskapet var inte bara till andra. ”Jag säger det till mig själv varje morgon”, sa president Hinckley vid ett möte. ”Om du gör ditt bästa kommer allt att ordna sig. Förtrösta

på Gud och gå framåt med tro och tillförsikt på framtiden. Herren överger oss inte.”⁵

President Hinckleys optimism höll honom uppe genom prövningar, känslor av otillräcklighet och överväldigande bördor. Och han höll fast vid sin övertygelse att ”det ordnar sig” också när han upplevde bakslag och besvikelser, sorg och ensamhet.

Men trots sin optimism minimerade president Hinckley inte problemen. Han förklarade: ”Jag har sett en hel del av denna värld. ... Jag har varit i områden där strider rasar och hatet brinner i människors hjärtan. Jag har sett den förfärliga fattigdomen i många länder. ... Jag har med stor oro bevittnat hur vårt samhälles moral upplöses.

Ändå är jag optimist. Jag hyser en enkel, högtidlig tro på att det rätta kommer att triumfera och att sanningen kommer att segra.”⁶

Under en intervju med en reporter för *New York Times* i Nauvoo, Illinois, medgav president Hinckley förekomsten av tragedier och problem, och tog sedan exempel ur kyrkans historia för att undervisa om optimism:

”Vi har all anledning att vara optimistiska ... Se på Nauvoo. Se vad man byggde här på sju år och sedan lämnade ... Vad gjorde de sedan? Lade de sig ner och dog? Nej! De satte igång att arbeta! De flyttade halvvägs över den här kontinenten och förvandlade ökensand till mylla och fick den att blomstra som en ros. På samma grundval har denna kyrka vuxit och blivit en världsomfattande organisation som har god inverkan på människors liv i över 140 nationer. Man kan inte bygga något, och gör det inte heller, på pessimism eller cynism. ... Har du en optimistisk syn, och arbetar med tro, så händer saker och ting.”⁷

President Hinckleys optimism påverkade också hans sinne för humor – en glad, sympatisk kvickhet som skapade kontakt med andra. En gång övernattade han hos en

stavsresident vars familj bodde i en gammal skola som de konverterat till ett hem. Den natten var ett klassrum sovrum åt president Hinckley. Under stavskonferensen nästa dag skämtade han: ”Jag har ofta sovit i klassrum förut – men aldrig i en säng.”⁸

”Vår omsorg måste alltid gälla den enskilde”

I sitt första generalkonferenstal som president för kyrkan, talade president Gordon B. Hinckley mycket om kyrkans tillväxt. ”Vi håller på att bli ett världsomspännande samfund”, sa han. Sedan bytte han fokus till den här väsentliga principen: ”Vårt intresse och vår omsorg måste alltid gälla den enskilde. ...

Vi [talar] om siffror, men allt vårt arbete måste ägnas den enskildes utveckling.”⁹

När president Hinckley var medlem i de tolv apostlarnas kворum, färdades han till några av de mest avlägsna delarna av världen, även krigszoner, för att betjäna enskilda människor. Ingen

grupp var för långt borta eller för liten för hans uppmärksamhet. Han fortsatte på det sättet som kyrkans president och reste över 160 000 mil till över än 60 länder. Ibland hade han möten med stora grupper, ibland med bara en handfull.

1996 gjorde president och syster Hinckley en 18 dagar lång resa till åtta länder i Asien och Stilla havet. Med början i Japan och i högt tempo träffade de tusentals människor som fyllde varje arena. ”Det här är en känslösam upplevelse för mig, skrev president Hinckley under tiden i Sydkorea. ”Jag ser saker som jag knappt vågade drömma om när jag kom hit första gången 1960.”¹⁰ Under den här resan invigde han också templet i Hongkong.

De sista anhalterna på schemat var i Filippinerna. Efter att ha talat till 35 000 personer i Manila skrev president

Hinckley: "Jag stod och vinkade till dem med starka känslor i hjärtat. Vi for därifrån med tårar i ögonen." Tidigare på dagen hade han återvänt till den plats där han uppsände en invigningsbön 1961 för att påbörja missionsarbetet i Filippinerna. "Vi lyckades bara hitta en enda infödd medlem i Filippinerna", minns han. "Från den enda medlemmen har kyrkan vuxit till över 300 000 medlemmar."¹¹

När paret Hinckley skulle resa hem fick de veta att planet skulle tanka på ön Saipan. President Hinckley frågade om det fanns några missionärer på Saipan, och fick veta att det fanns några få. Fastän han närmade sig slutet på en tröttande resa ville han träffa missionärerna: "Jag frågade om vi kunde få ett bud till dem om att vi skulle landa i Saipan omkring 19.00 och skulle försöka komma ut på flygplatsen för att hälsa på dem."

Några timmar senare på Saipan var 10 missionärer och omkring 60 medlemmar där för att hälsa på paret Hinckley. "De slog armarna om oss", skrev president Hinckley. "De var så tacksamma för att få träffa oss, och vi var tacksamma för att träffa dem. Vi hade bara en kort stund med dem eftersom det inte tog så lång tid att tanka planet. Vi gav dem vår välsignelse och gick tillbaka till planet."¹²

Ett annat typiskt exempel på att president Hinckley brydde sig om den enskilde inträffade under olympiska vinterspelen 2002 som hölls i Salt Lake City. Nästan varje dag träffade han presidenter, ambassadörer och andra dignitärer. En dag, strax innan han skulle träffa Tysklands förbundskansler, var han hos en 13-årig ung kvinna på hennes födelsedag. "Hon lider av aplastisk anemi, en mycket ovanlig sjukdom", skrev han. Vi hade en fin stund tillsammans. ... Jag sa till henne att vi skulle komma ihåg henne i våra böner."¹³

President Hinckley hyste en särskild kärlek till kyrkans barn och ungdomar, och känslan var ömsesidig. Efter att ha hört honom tala i Brasilien, sa en ung kvinna: "Jag kände Guds ande starkt. När president Hinckley avslutade sitt tal, sa han: 'Ni kan lämna det här mötet, åka hem och glömma allt jag sagt här i dag, men glöm aldrig att jag älskar er.' Jag ska aldrig glömma de orden."¹⁴

President Hinckleys fru Marjorie var hans kamrat och medverkande i hans omsorg om den enskilde. Han skrev: "Alla hon känner tycks älska henne därför att hon har ett äkta intresse för människor. Hon bryr sig om deras problem och behov. Jag har haft tur som fått en sådan livskamrat."¹⁵

Överst, medurs: President Hinckley träffar medlemmar; tillsammans med sin fru Marjorie i Hongkong; i begrundan under en generalkonferens.

När paret Hinckleys fem barn var vuxna brukade de resa tillsammans, och syster Hinckley visade kärlek världen över. När hon hade träffat missionärer ringde hon ofta ett överraskningssamtal när hon hade kommit hem. Hon hade också gåvan att få kontakt med stora åhörarskaror. "[Marge] vet hur man säger sådant som gläder och hjälper människor", skrev president Hinckley efter en regionkonferens. "Vi andra predikar medan hon bara talar med dem."¹⁶

Vid begravningen för president Hinckley sammanfattade en av hans rådgivare, president Henry B. Eyring, något av det han åstadkommit. Han framhöll att allt han hade åstadkommit hade en sak gemensamt:

"Han hade alltid som mål att välsigna individer med möjligheter. Och han tänkte alltid på dem som hade minst

möjligheter, på vanliga människor som kämpade med att hantera vardagens svårigheter och utmaningen att leva efter Jesu Kristi evangelium. Mer än en gång tryckte han fingret mot mitt bröst när jag gav ett förslag och sa: "Hal, glöm inte dem som har det svårt!"¹⁷

Överst, medurs: President Hinckley vid Boston-templet, Massachusetts; guidar nyhetsmedia; tillsammans med medlemmar i Ghana.

Vision för framtiden

Förbunden med president Hinckleys optimism och fokus på den enskilde var hans profetiska vision av framtiden. Det viktigaste i den visionen gällde templen. Tempelförrättningarna, betonade president Hinckley, "är höjdpunkten på de välsignelser som kyrkan har att erbjuda"¹⁸.

När han blev kyrkans president 1995 fanns det 47 tempel i drift över hela världen. Under hans ledarskap mer än fördubblades det antalet på lite över fem år. Hans vision om templen var djärv och omfattande, men hela avsikten var att välsigna den enskilde, en och en.

Inspiration för denna nya era av tempelbyggande kom 1997, när president Hinckley reste till Colonia Juárez, Mexiko, för att fira 100-årsjubiléet av en skola som ägdes

av kyrkan. Efteråt, under en lång, dammig körsträcka, tänkte han djupt. "Det blev tyst", minns hans sekreterare, Don H. Staheli. "Och sedan, som jag minns det, började uppenbarelsen komma. Han hade tänkt på mindre tempel tidigare, men inte på det sätt som han tänkte på dem nu."¹⁹

President Hinckley beskrev senare processen: "Jag började fråga mig vad som kunde göras för att de här människorna skulle kunna ha ett tempel. ... När jag mediterade över det här, kom tanken till mitt sinne att ... vi kan bygga in alla de väsentliga elementen av ett tempel i en relativt liten byggnad. ... Jag skissade på en plan. Hela bilden kom till mitt sinne mycket tydligt. Jag tror av hela mitt hjärta att det var inspiration, att det var uppenbarelse från Herren. Jag kom hem och pratade med mina rådgivare om det, och de godkände det. Sedan presenterade jag det för de tolv, och de godkände det."²⁰

Fyra månader senare under generalkonferensen gjorde president Hinckley det historiska tillkännagivandet att kyrkan skulle börja bygga mindre tempel i områden där det inte fanns tillräckligt med medlemmar för att motivera större tempel. "Vi är fast beslutna ... att föra templen till folket och ge dem alla möjligheter till de mycket dyrbara välsignelser som kommer av gudsdyrkan i templen", sa han.²¹

Vid nästföljande generalkonferens gjorde president Hinckley ännu ett historiskt tillkännagivande, att planerna gick vidare för att ha 100 tempel i drift vid slutet av år 2000. "Vi [går] framåt i en skala som vi aldrig sett tidigare", sa han.²² När han rapporterade om framstegen med tempelbyggandet i april 1999, använde han en välbekant mening: "Detta är ett oerhört företag, med många problem, men trots svårigheter fungerar allt och jag är säker på att vi kommer att nå vårt mål."²³

I oktober 2000 reste president Hinckley till Boston, Massachusetts, för att inviga kyrkans 100:e tempel – ett av de 21 han invigde det året i fyra världsdelar. Vid slutet av hans liv var 124 tempel färdigställda och ytterligare 13 tillkännagivna eller under uppförande.

President Hinckleys vision om framtiden fick honom att söka inspiration om andra sätt att välsigna Guds barn. Han våndades över det lidande och den fattigdom han såg,

så han ledde en kraftig expansion av kyrkans humanitära arbete, främst bland dem som inte är medlemmar. Han instiftade också Ständiga utbildningsfonden för att hjälpa kyrkans medlemmar i fattiga länder. Ur den här fonden kan de få lån och betala för den utbildning de behöver för att få bättre jobb, vilket kan hjälpa dem att bryta fattigdomens kedjor och bli oberoende. 2016 hade över 80 000 personer fått tillfälle till skol- eller yrkesutbildning som möjliggjorts genom den här fonden.

Många andra exempel på president Hinckleys profetiska vision, till exempel "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" och byggandet av Konferenscentret, finns nämnda i *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley*.

"Mitt vittnesbörd"

Några dagar före sin nittioårsdag skrev president Hinckley: "Jag behöver inte plantera mer, men det ska jag. Det är min natur."²⁴ Oavsett ålder, om han var en ung missionär eller en 97-årig profet, var det likaså hans natur att så evangeliets

frön och plantera ungräd i hjärtat hos världens människor. Han verkade i 20 år som medlem i de tolv apostlarnas kvorum. Därefter var han i 14 år rådgivare i första presidentskapet När han blev kyrkans president vid 84 års ålder ledde han den genom nära 13 år av dynamisk tillväxt.

Kärnan i president Hinckleys liv av tjänande var hans vittnesbörd om Jesus Kristus och hans evangelium som återstälts genom profeten Joseph Smith. I ett generalkonferenstal med titeln "Mitt vittnesbörd", uttryckte han följande vittnesbörd, delvis genom tårar:

"Av allt det jag är tacksam för denna morgon står en sak framför alla andra. Det är ett levande vittnesbörd om Jesus Kristus ...

Han är min Frälsare och min Återlösare. Genom att ge sitt liv, i smärta och outhärligt lidande, har han sträckt sig ner för att lyfta upp mig, och var och en av oss, och alla Guds söner och döttrar, från det eviga mörkrets avgrund som följer på döden. ...

Han är min Gud och min Kung.. Från evighet till evighet ska han regera och styra som konungarnas Konung och herrarnas Herre. På hans herradöme ska ingen ände vara. På hans härlighet ska ingen natt följa. ...

Tacksamt, och med oförminskad kärlek, bär jag vittnesbörd om allt detta i hans heliga namn."²⁵ ■

SLUTNOTER

1. Gordon B. Hinckleys dagbok, 22 mars 1993.
2. Gordon B. Hinckley, *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* (2000), s. 101.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley* (2016) s. 69.
4. Se Jeffrey R. Holland, "President Gordon B. Hinckley: Modigt och fast han står", *Nordstjärnan*, juni 1995, specialutgåva, s. 4.
5. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley*, s. 331.
6. I Conference Report, okt. 1969, s. 113.
7. Se Jeffrey R. Holland, "President Gordon B. Hinckley: Modigt och fast han står", *Nordstjärnan*, juni 1995, specialutgåva, s. 5.
8. Dagbok, 4 nov. 1973.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar:*

10. *Gordon B. Hinckley*, s. 291.
10. Dagbok, 22 maj 1996.
11. Dagbok, 30 maj 1996.
12. Dagbok, 1 juni 1996.
13. Dagbok, 22 feb. 2002
14. I "Profeten talade till ungdomar", *In Memoriam: Gordon B. Hinckley, 1910–2008* (tillägg till *Liahona*, apr. 2008), s. 15.
15. Dagbok, 23 nov. 1974.
16. Dagbok, 14 maj 1996.
17. Se Henry B. Eyring, i *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley*, s. 198.
18. *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley*, s. 305.
19. Transkription av Don H. Stahelis muntliga redogörelse (2012), 85, Church History Library.
20. Dagbok, 6 mars 1999.

- Dagboksanteckningen är ett sammandrag av hans tal vid den första invignings-sessionen för templet i Colonia Juárez, Mexiko. President Hinckley hade begrundat tankarna på mindre tempel i över 20 år (se *Kyrkans profeters lärdomar: Gordon B. Hinckley*, s. 33, 301–302).
21. Gordon B. Hinckley, "Några tankar om tempel, att behålla nyomvända och missionsarbete", *Nordstjärnan*, jan. 1998, s. 55.
 22. *Kyrkans profeters lärdomar: Gordon B. Hinckley*, s. 303.
 23. Gordon B. Hinckley, "Verket går framåt", *Liahona*, juli 1999, s. 4.
 24. Dagbok, 18 juni 2001.
 25. *Kyrkans profeters lärdomar: Gordon B. Hinckley*, s. 313, 315.

Äldste Christoffel
Golden

i de sjuttios
kvorum

Ståndaktiga

I VÅRT VITNESBÖRD OM FRÄLSAREN

*Vi kan alla behöva handla i stunder som är svåra,
men som visar vilka vi är. De här ögonblicken
avgör vilka vi är och vad vi har blivit.*

Som ung man blev jag inkallad – eller som vi säger ”inskriven” – i Sydafrikanska armén. Jag tilldelades en grupp soldater som var bra karlar men som talade och uppförde sig oborstat på ett sätt som man ibland ser hos män i det militära.

Omgiven av sådan påverkan upptäckte jag att det inte alltid var lätt att leva efter evangeliets normer. Men ändå från början av min militärtjänst stod jag gärna för min tro. Jag gjorde klart att jag inte ville delta i något jag visste var fel. Jag är glad att kunna säga att männen i min patrull – en del motvilligt först – kom att respektera mina normer.

Vid ett tillfälle vid en utbildningsbas, stod vi en grupp omkring en lägereld en vacker, mörk, molnfri, stjärnbestrodd kväll. Några av karlarna i gruppen drack öl medan jag smuttade på en läskedryck. Samtalet var behagligt, utan olämpligheter.

Under samtalet kom några män från en annan enhet över till vårt glada gäng. En av dem vände sig till mig, och när han såg läskedrycken i jag höll i handen hånade han mig för att jag inte drack öl som de andra. Innan jag hann svara, förvånade en av mina vänner mig genom att tillrättavisa mannen.

”Vi föreslår att du går nu”, sa han. ”Vi låter ingen tala till Chris på det sättet! Han är faktiskt den ende bland oss som lever sitt liv som en äkta kristen!”

Sedan gick den tillrättavisade mannen tyst tillbaka in i mörkret. Fastän jag var lite generad över den oväntade komplimangen var jag i den stunden tacksam för att jag hade följt Paulus råd att vara ”ett föredöme för de troende” (1 Tim. 4:12).

Också du ställs inför val, särskilt vid den här tiden i livet när din ande är unikt inställd på och mottaglig för stora möjligheter som väntar dig. Frågan är vad du ska skriva om dig själv om 5, 10 eller 20 år – eller mot slutet av livet?

Vad innebär det att vara ståndaktig?

I en av de mest anmärkningsvärda syner som finns i helig skrift beskrev profeten Joseph Smith tillståndet för dem som ärver det celestialet riket efter uppståndelsen och domen. Samma kapitel i Läran och förbunden (kapitel 76) avslöjar också villkor och omständigheter för dem som inte är värdiga det celestialet riket utan i stället kan få del av det terrestriala eller telestialet riket.

Om de som ärver det terrestriala riket lär uppenbarelsen oss att de är ”hedervärda människor, som förblindades av människors list ... [och] tar emot av [Guds] härlighet men inte av hans fullhet” (L&F 76:75–76). Sedan lär vi oss följande förvånande princip: ”Det är dessa som *inte är tappra i vittnesbördet om Jesus*. Därför får de inte kronan över vår Guds rike” (L&F 76:79, kursivering tillagd).

Tänk på det en liten stund. Vill vi gå miste om det celestialet rikets härlighet med alla dess djupa och eviga välsignelser, bara för att vi inte varit tappra i vittnesbördet om Jesus här på jorden under vår korta, dödliga prövotid?

Vad innebär det att vara tapper i vittnesbördet om Jesus? En nutida Herrens apostel förkunnade:

”Det är att vara modig och oförvägen, att använda all vår styrka, energi och förmåga i kampen mot världen, att kämpa trons goda kamp. ... Grunden för ståndaktighet i

rättfärdighetens sak är lydnad mot hela evangeliets lag.

Att vara ståndaktig i vittnesbördet om Jesus är att ’[komma] till Kristus och bli fullkomnade i honom’, det är att ’avstå från all ogudaktighet’ och ’älska Gud av all [vår] förmåga, [allt vårt] sinne och [all vår] styrka’. (Moro. 10:32.)

Att vara ståndaktig i vittnesbördet om Jesus är att tro på Kristus och hans evangelium med orubblig övertygelse. Det är att känna sanningen och gudomligheten i Herrens verk på jorden. ...

Att vara tapper i vittnesbördet om Jesus är att ’sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor.’ Det är att ’[hålla] ut intill änden.’ (2 Ne. 31:20.) Det är att leva efter vår religion, att leva som vi lär, att hålla buden. Det är en manifestation av ’en gudstjänst som är ren’ i människors liv. Det är att ’ta sig an föräldralösa barn och änkor i deras nöd och hålla sig obesmittad av världen’ (Jak. 1:27).

Att vara ståndaktig i sitt vittnesbörd om Jesus är att tygla våra känslor, styra våra lustar och höja oss över köttliga och onda ting. Det är att övervinna världen som han gjorde som är vår förebild och som själv var det tappreste av alla vår Faders barn. Det är att vara moraliskt ren, att betala tionde och offergåvor, att helga sabbatsdagen, att be med hjärtats fulla föresats, att lägga allt på altaret om vi kallas därtill.

Att vara ståndaktig i vittnesbördet om Jesus är att välja Herrens sida i varje fråga.

Det är att rösta som han skulle rösta. Det är att tänka som han tänker, att tro det som han tror, att säga vad han skulle säga och göra det som han skulle göra i samma situation. Det är att ha samma sinne som Kristus och vara ett med honom som han är ett med sin Fader.”¹

Här måste jag tillägga något som vår Frälsare, Herren Jesus Kristus lärde under sin jordiska verksamhet i dödligheten:

”Tro inte att jag har kommit för att skapa fred på jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd.

*Att vara ståndaktig
är att leva efter vår
religion, att leva
som vi lär och att
hålla buden.*

Jag har kommit för att skilja en son från sin far, en dotter från sin mor och en sonhustru från sin svärmor, och en man får sina egna till fiender.

Den som älskar sin far eller mor mer än mig är mig inte värdig, och den som älskar sin son eller dotter mer än mig är mig inte värdig.

Den som inte tar sitt kors och följer mig är mig inte värdig.

Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull skall finna det” (Matt. 10:34–39).

Vårt syfte under jordelivet är varken mer eller mindre än att förbereda oss för att åter leva i vår himmelske Faders närhet som jämlika medarvingar till Jesus Kristus. Den härliga tillvaron i eviga familjer tillsammans med vår man eller hustru och våra barn och släktingar är möjlig för alla även

om några får uppleva de här välsignelserna någon gång bortom dödlighetens slöja.

Sådana välsignelser kräver att vi tar upp vårt kors och förblir ståndaktiga intill änden i våra vittnesbörd och när vi tjänar vår Herre och Frälsare.

Förbered dig på att handla

Den kurs vi alla måste lägga ut är fylld av oräkneliga möjligheter och kantad med otaliga utmaningar. Det krävs att vi fattar många beslut varje dag – en del små och till synes obetydliga, andra djupgående och med bestående följder.

Det är ett uppenbart faktum att vi alla kan kallas att handla i stunder som är svåra men avgörande. De här ögonblicken avgör vilka vi är och vad vi har blivit. De inträffar

ofta när det är obekvämt och impopulärt att handla rättfärdigt och tappert. Du finner när du skriver ditt livs historia att de viktigaste prövningarna inträffar när du står ensam.

Jag ska berätta här om att stå ensam mitt i stora motgångar. Någon gång i november 1838 var profeten Joseph Smith och några andra, däribland äldste Parley P. Pratt (1807–1857), kedjade och inspärrade i Richmond, Missouri.

Äldste Pratt skrev ner följande händelse som ägde rum under fängelsetiden:

”Under en av de långa nätterna hade vi hade legat som i sömn till efter midnatt och våra öron och hjärtan hade utstått stor pina medan vi i timtal lyssnade på våra vakters oanständiga skämt, förskräckliga eder, rysliga händelser och sordomar med överste Price i ledningen. De berättade för varandra om sina våldtäkter, mord, rån och så vidare, som de begått bland *'mormonerna'* i Far West [Missouri] med

omnejd. De skröt till och med om hur de skändat hustrur, döttrar och jungfrur och om hur de skjutit eller slagit in skallen på män, kvinnor och barn.

Jag hade lyssnat tills jag blivit så äcklad, chockerad, förfärad och fylld av rättfärdig harm att det var svårt att låta bli att stiga upp och tillrättavisa vakterna. Men jag sa inget till vare sig Joseph eller någon annan, fastän jag låg närmast honom och visste att han var vaken. Plötsligt reste han sig upp och talade med en tordönsstämma, eller som ett rytande lejon, och yttrade, såvitt jag minns, följande ord:

”TIG, ni avgrundsväsen! I Jesu Kristi namn näpser jag er och befaller er att vara tysta. Jag vägrar leva en minut till och uthärda sådant språk. Hör upp med detta tal, annars skall ni eller jag dö I DETTA ÖGONBLICK!”

Han slutade tala. Han stod upprätt i fruktansvärt majestät. Kedjad och utan vapen, lugn, oförfärad och värdig

som en ängel såg han ner på de skälvande vakterna vilkas vapen var sänkta eller släppta på marken och vilkas knän skallrade och som kröp ihop i ett hörn eller krökte ryggen vid hans fötter och tiggde om förlåtelse. De förblev tysta ända till vaktombytet.”²

Det mod profeten Joseph Smith visade är inte begränsat till profeter eller äldre medlemmar i kyrkan. En händelse i president Joseph F. Smiths liv (1838–1918) visar detta. På hösten 1857, när den 19-åriga Joseph F. återvände från sin mission i Hawaii, följde han med en vagnkaravan i Kalifornien. Det var en osäker tid för de heliga. Johnstons armé marscherade mot Utah, och där fanns många bittra känslor mot kyrkan.

En kväll red några råskinn in i vagnslägret. De svor och hotade att skada alla mormoner de kunde hitta. De flesta i lägret gömde sig bland buskarna, men Joseph F. tänkte för sig själv: ”Ska jag springa undan för de där? Varför skulle jag vara rädd för dem?”

Så han gick fram mot en av inkräktarna som, med pistol i hand, frågade: ”Är du mormon?”

Joseph F. svarade: ”Javisst, min herre, hellylle, tvättäkta, från topp till tå.”

Efter de orden tog råskinnen honom i hand och sa: ”Du var då ... den trevligaste karl jag någonsin träffat! Skaka hand med mig, unge man. Jag är glad att få träffa en man som står för sin övertygelse.”³

Du upplever nu några av de viktigaste ögonblicken i ditt liv! Du skriver och ska ännu skriva ögonblick för ögonblick, dag för dag, din personliga historia. Det finns stunder när du måste handla, medan du andra

gångar gör klokast i att tåga. Möjligheter är rika, beslut måste fattas och utmaningar måste mötas!

I vår himmelske Faders stora lycksalighetsplan ska du alltid minnas att du inte är ensam! Många i det här livet och än fler bortom dödlighetens slöja, i denna dag, talar för din sak inför Herren. Stor kraft har givits dig genom de förrättningar du tagit emot och de förbund du ingått. Framför allt finns din himmelske Fader och hans Son – vår Frälsare Jesus Kristus, vår förespråkare – närvarande för att hjälpa dig genom livet. I djupt berörande undervisning under sin tid på jorden gav Frälsaren en inbjudan till varje levande själ och därför till var och en av oss:

”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.

Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt” (Matt. 11:28–30).

Jag vittnar högtidligen om att vår evige himmelske Fader och hans Son, Herren Jesus Kristus verkligen lever. Jag vittnar också om att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga på varje tänkbart sätt är Herrens återställda kyrka och Guds rike på jorden.

Må jag – och de som delar detta vittnesbörd – alltid vara ståndaktiga i denna stora sak. ■

Från "Being Valiant", ett tal hållet vid LDS Business College den 17 juni 2014. Hela talet på engelska finns på ldsbc.edu.

SLUTNOTER

1. Se Bruce R. McConkie, ”Var tapper i trons kamp”, *Nordstjärnan*, maj 1975, s. 38.
2. *Autobiography of Parley Parker Pratt*, red. Parley P. Pratt Jr. (1938), s. 210–211.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith* (1999), s. 104.

STÅ UPP FÖR DIN TRO

”Må vi alltid vara modiga och redo att stå för det vi tror på, och om det betyder att vi måste stå ensamma, må vi göra det modigt, stärkta av vetskapen att vi egentligen aldrig är ensamma när vi står tillsammans med vår Fader i himlen.”

Thomas S. Monson,
”Våga stå ensam”,
Liahona, nov. 2011, s. 67.

Äldste Gary E. Stevenson

i de tolv apostlarnas kворum

FÖRVARVA förstånd FÖR ALLT DU ÄGER

Verklig insikt kommer till dig när du inser vikten av samverkan mellan studier och bön, när du är fast besluten att tjäna och förtjäna, och litar till Herren Jesus Kristus.

Mycket av mitt liv på universitetet kretsade kring biblioteket. Varje gång jag kom in möttes jag av en skylt över ingången som löd: 'Förvärva förstånd för allt du äger.' [Ordspråksboken 4:7]."

Vi vet alla att vi minns genom upprepning. Därför har jag det här skriftstället i Ordspråksboken outplånligt inpräntat i mitt sinne, då jag läste det varje gång jag gick in i biblioteket under mina fyra år av förberedande studier.

Jag ger er samma uppmaning: "Förvärva förstånd för allt du äger." Jag inbjuder er också att tänka på innebörden av det här skriftstället och hur det kan gagna er. Det har jag gjort. Jag tänkt på det gång på gång, och min uppfattning om dess innebörd har utvecklats avsevärt. Kanske kan ni ha nytta av det jag har observerat.

Ett förstående hjärta

När jag som ny missionär i Japan kämpade för att lära mig ett svårt språk, var det vissa ord som jag hörde tidigt och ofta. Hälsningar

som *ohayo gozaimasu* (god morgon) eller *konnichiwa* (god dag) var två av dessa. Ett annat uttryck var *wakarimasen*, som betyder "jag förstår inte". Det här ordet tillsammans med handrörelsen från sida till sida tycks vara ett mycket vanligt svar från japanska kontakter till unga missionärer när de försöker att inleda samtal.

I början när jag tänkte på innebörden av "förvärva förstånd för allt vad du äger", tänkte jag att *förstånd* innebar det här slagets förståelse: det jag hörde med öronen och förstod med hjärnan. Jag tänkte på när japanerna sa *wakarimasen*. Förstår jag, eller förstår jag inte?

När jag har studerat och observerat hur ordet *förstå* används i skrifterna och i de levande profeternas ord, har jag emellertid kommit fram till en djupare innebörd. Tänk på de här orden av äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum när han var kyrkans presiderande biskop:

"Vi har från början den intelligens vi föddes med. Till intelligensen lägger vi sedan den kunskap vi får genom att söka efter svar,

Planet Nine?

silver
47

Ag

107.868

gold
79

Au

196.967

aurum

LITA PÅ HERREN OCH PÅ HANS ORD

”Att vara ett exempel på tro innebär att vi litar på Herren och hans ord. Det innebär att vi äger och ger näring åt den tro som vägleder våra tankar och våra gärningar. Vår tro på Herren Jesus Kristus och på vår himmelske Fader påverkar allt vi gör. I nutidens förvirring, konflikter med samvetet och det dagliga livets tumult blir vår orubbliga tro ett ankare i våra liv.”

President Thomas S. Monson,
”Var ett föredöme och ett ljus”,
Liahona, nov. 2015, s. 87.

Till intelligensen lägger vi kunskap, erfarenhet, visdom och hjälp från den Helige Anden genom bön. Först då kan vi förstå med våra hjärtan.

studera och utbilda oss. Till kunskapen lägger vi sedan erfarenheter, vilka borde ge oss en viss grad av visdom. Förutom visdomen lägger vi till den hjälp vi får av den Helige Anden, när vi med tro ber om andlig vägledning och styrka. Då, och först då, kan vi *förstå* med våra hjärtan – vilket motiverar oss att göra 'vad är rätt vad än följderna bliva' (*Psalmer*, nr 160). Känslan vi har när vi *förstår* med hjärtat är en ljuvlig känsla av förvisning om att vi inte endast vet vad som är rätt utan också gör det som är rätt oavsett omständigheterna. Att *förstå* med våra hjärtan blir möjligt genom samverkan mellan studier och bön.”¹

Tänk igen på det: ”Förvärva förstånd för allt du äger.” Förstånd i det här sammanhanget följer på intelligens, kunskap, erfarenhet, visdom och maningar från den Helige Anden – och alltsammans leder oss till att veta och göra det rätta.

De flesta av er närmar er eller lever i en kritisk tid av era liv. Ni blir mer självständiga för varje år som går, och ni kommer djupare in i ”för allt du äger”-fasen av livet. Vad är det ni ska bli och äga? Ni kanske får en man eller

hustru, en egen familj, ett jobb, för att nämna några saker.

För att handskas med de här viktiga sakerna som vi ”äger” måste vi också få ”förstånd” som skriften lär. Det här förståndet kommer genom samverkan av studier och bön. Med andra ord måste vi lita på och tro på Herren Jesus Kristus. Alma beskrev det här när han jämförde ordet med ett frö. Som han sa: ”Det börjar upplysa mitt *förstånd*, ja, det börjar bli välbehagligt för mig” (Alma 32:28; kursivering tillagd).

President Thomas S. Monson citerar ofta ett skriftställe ur Ordspråksboken som lägger en dimension till det här förståndet: ”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd” (Ords. 3:5).²

När vi har tillit och tillförsikt till Herren ger han våra hjärtan större förståelse.

”Herrens hand är över oss”

Låt mig ge ett exempel på en stark kvinna som spelade en nyckelroll i återställelsen, som litade på Herren och som inte förlitade sig på sitt förstånd.

Kort efter att kyrkan hade organiserats i Palmyra, New York, stannade Joseph Smiths mor, Lucy Mack Smith, kvar i Waterloo, New York, med en stor grupp heliga medan hennes man, Joseph Sr och några av deras söner, däribland Joseph Jr, reste före henne till Kirtland, Ohio. Hennes ansvar var att föra den här gruppen till Ohio när hon fick bud från sin son, profeten.

Budet kom tidigt på våren 1831. Lucy började med hjälp av några av bröderna föra gruppen till Buffalo, New York, med tanken att de skulle ta sig till Ohio med båt över Lake Erie. Hon sa: "När bröderna ansåg att sjön var tillräckligt öppen för att resa över vattnet, började vi alla bereda oss för flyttningen till Kirtland. Vi hyrde en båt ..., och ... vi var åttio själar."

När de hade kommit ut på Erie Canal på färden mot Buffalo, sa hon: "Då kallade jag samman bröderna och systrarna och påminde dem om att vi färdades på Herrens befallning, lika mycket som Lehi när han lämnade Jerusalem, och om vi är trofasta har vi samma anledning att förvänta oss Guds välsignelser. Jag bad dem sedan att de skulle vara vördnadsfulla, *och att ständigt lyfta hjärtat till Gud i bön* för att vi skulle få framgång."

Omkring halvvägs mellan Buffalo och Waterloo blev kanalfärden omöjlig. Tillståndet för de 80 heliga var obekvämt och knotandet började nästan omedelbart. Lucy, som litade på Herren, behövde förena dem i tro. Hon sa till dem: "Nej nej ... ni kommer inte att svälta, bröder, eller något sådant. Var bara tåliga och sluta klaga. Jag tvivlar inte på att Herrens hand är över oss."

När de kommit till Buffalo på femte dagen efter att ha lämnat Waterloo, hade hamnen in till Lake Erie frusit till. De steg ombord på en båt med kapten Blake, en man som kände Lucy och hennes familj.

Förhållandena på båten var inte var lämpliga för att alla skulle stanna ombord i väntan på avfärd. Efter ett par dagar skriver Lucy: "Kapten Blake begärde att

passagerarna skulle stanna ombord eftersom han önskade att fråna och med då vara redo för avfärd utan dröjsmål. Samtidigt sände han ut en man att mäta isdjupet. När han återvände rapporterade han att packisen låg 6 meter hög och att vi enligt hans åsikt skulle få stanna kvar i hamnen i minst två veckor till."

Det här var förödande nyheter för gruppen. Förråden sinade och omständigheterna var svåra. Lucy Mack Smith skrev vidare ner sin uppmaning till de heliga: "Ni påstår er sätta er lit till Gud. Hur kan ni då knota och klaga så som ni gör! Ni är ännu mer oresonliga än Israels barn var. Här är mina systrar som längtar efter sina gungstolar, och bröder av vilka jag förväntade mig beslutsamhet och energi är helt övertygade om att de ska svälta ihjäl innan de kommer till resans slut. Och varför är det så? Har någon av er saknat något? ... Var är er tro? Var är er tillit till Gud? Inser ni inte att allt har blivit till genom honom och att han regerar över sitt verk med sina egna händer? Tänk om alla de heliga här skulle lyfta sina hjärtan i bön till Gud om att vägen ska öppnas för oss, hur lätt vore det inte för honom att låta isen bryta upp så att vi kunde vara på väg om ett ögonblick!"

Observera här mor Smiths stora tro – hur hon valde att lita på Herren och hur hon bad att de heliga som var med henne inte skulle förlita sig på sitt eget förstånd:

"Bröder och systrar, om ni nu alla framför er önskan till himlen, att isen ska brytas upp och vi släppas fria, lika säkert som Herren lever så ska det ske.' I samma ögonblick hördes ett ljud, som en åskskräll. Kaptenen ropade: 'Alle man till sina platser.' Isen rämnade och lämnade en smal öppning för båten, så trång att när båten passerade slets hjulskovlarna på vattenhjulen av med ett brak, vilket tillsammans med kaptenens kommandon, sjömannens hetsgensvar, oljudet från isen samt rop och förvirring bland åskådarna, framkallade en i sanning fruktansvärd scen. Vi hade knappt passerat genom öppningen förrän isen

*Efter att ha uppmanat sina
strandsatta bröder och
systrar att sluta klaga och
höja sina röster mot himlen,
sa Lucy Mack Smith: Isen
rämnade och lämnade en
smal öppning för båten.”
Så snart de heligas båt
hade passerat slöt sig
isen samman igen.*

slöt sig samman igen, och Colesville-bröderna var kvar i Buffalo, oförmögna att följa oss.

När vi lämnade hamnen utropade en av de kringstående: 'Där far mormongruppen! Båten låg två decimeter lägre i vattnet än någonsin tidigare, och sanna mina ord, hon kommer att sjunka – det är helt säkert.' Ja, de var så säkra på det att de gick raka vägen till tydningskontoret och lät publicera att vi sjunkit, så när vi kom fram till Fairport läste vi i tidningarna nyheten om vår egen död."³

"Förlita dig inte på ditt förstånd"

"Förvärva förstånd för allt du äger" eller med andra ord: "Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd" (Ords. 3:5).

Jag har själv bevittnat de sorger och personliga katastrofer som drabbat dem som inriktat sig på världsligt "förvärv" och inte på Herrens "förstånd". Det verkar som om de som litar till sin egen förståelse eller på köttslig arm oftare utvecklar ett omåttligt begär efter materiella ägodelar, prestige, makt och ställning. Men att hålla "förvärvet" i harmoni med detta råd ur skriften om "förstånd" håller dina timliga begär i schack. Det ger ett rimligt sammanhang åt din verksamhet som produktiv medborgare i samhället och Herrens rike.

Som ung studerande, full av ambition, minns jag att jag lyssnade på en respekterad och framgångsrik mentor som föreslog att vi skulle handskas med våra ambitioner genom att följa ordningen "lär, förvärva, tjäna". President Gordon B. Hinckley (1910–2008) lärde oss ett mönster som leder till att vi litar på Herren och förtröstar på honom i stället för på oss själva. Han sa: "Var och en av oss har ett fyrfaldigt ansvar. För det första har vi ett ansvar mot vår familj. För det andra har vi ett ansvar mot vår arbetsgivare. För det tredje har vi ett ansvar att utföra Herrens verk. För det fjärde har vi ett ansvar mot oss själva."

Vi måste ha balans. President Hinckley föreslog att vi bör fullfölja detta fyrfaldiga ansvar genom familjebön,

hemaftnar, skriftstudier i familjen, ärlighet och lojalitet mot vår arbetsgivare, uppfyllandet av våra ansvar i kyrkan, personliga skriftstudier, vila och motion.⁴

Den amerikanske filosofen och poeten Ralph Waldo Emerson sa: "Den här tiden, liksom all tid, är en mycket bra tid om vi bara vet vad vi ska göra med den."⁵

Som väl är behöver sista dagars heliga aldrig leta länge för att veta vad de bör göra. Med er kunskap om en kärleksfull himmelsk Fader och den stora lycksalighetsplanen har ni ert roder djupt ner i vattnet. Sätt nu ner årorna också, och ro hårt och jämnt.

I ett generalkonferenstal citerade president Monson ur Ordspråksboken, som han gjort tidigare: "Förtrösta på Herren av allt ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna." Sedan sa han: "Så har det varit i mitt liv."⁶ Vilket härligt liv att efterlikna.

Jag har stora förväntningar på er, liksom Fadern och Sonen har. Jag slutar där jag började – med uppmaningen ur Ordspråksboken: "Förvärva förstånd för allt du äger."

Förvärva verkligt förstånd. Det kommer till dig när du inser vikten av samverkan mellan studier och bön, när du är fast besluten att tjäna medan du lär och förtjänar, och inte litar till dig själv utan till Herren. ■

Från "Lean Not unto Thine Own Understanding", ett tal som hölls vid Brigham Young University den 14 januari 2015. Hela talet på engelska finns på speeches.byu.edu.

SLUTNOTER

1. Se Robert D. Hales, "Fatta rättfärdiga beslut", *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 8.
2. Se till exempel Thomas S. Monson, "Avslutande ord", *Liahona*, maj 2010, s. 112.
3. Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother, Lucy Mack Smith* (1979), se s. 195–199. 202–205; kursivering tillagd.
4. Se Gordon B. Hinckley, "Glad åt förmånen att få tjäna", *Världsomfattande ledarutbildningsmöte*, 21 juni 2003, s. 23.
5. Ralph Waldo Emerson, i "The American Scholar", tal hållet den 31 aug. 1837 vid University of Cambridge.
6. Thomas S. Monson, "Avslutande ord", s. 112, där han citerar Ordspråksboken 3:5–6.

RESPEKTERA KVINNOR – OAVSETT ÅLDER

Jag kallades att undervisa aronska prästadömet i min gren, och en söndag var temat respekt för kvinnlighet. Under lektionen samtalande vi om att respekt bör visas alla kvinnor, från barn till vuxen ålder, som det står i aronska prästadömet's lektionsbok.

Gabriel (fiktivt namn), en av de unga männen i klassen, sa att för honom är en kvinna någon som är tillräckligt gammal för att vara hans mor, och alla kvinnor som är yngre bör respektera honom för att han är en man. Ingen annan i klassen höll med honom, vilket var svårt för honom att tro.

Vi fortsatte att samtala om hur man visar respekt för kvinnor, och jag berättade att en sak jag gör är att lämna min plats på bussen när en kvinna stiger på, även om det gör att jag får stå i 30 till 40 minuter innan jag kommer fram till min station. Jag sa till

dem att män borde stå och låta kvinnor sitta. Gabriel tyckte fortfarande inte om lektionen.

Två dagar senare steg jag på en buss och satte mig långt fram. Alla sätena vara upptagna när en man och hans lilla dotter steg på och gick bakåt i bussen. Strax därefter steg en äldre kvinna på, och jag ställde mig upp och erbjöd henne min plats.

En man bakom mig knackade mig på axeln och sa att en ung man hade bett honom påkalla min uppmärksamhet. Jag gick bakåt för att se vem den unge mannen var. Alla som satt nära log eftersom den unge mannen just hade gett sin plats åt mannen och den fyraåriga flickan som stigit på tidigare. Det var Gabriel, den unge mannen i min prästadömsklass, som inte uppskattat ämnet respekt för kvinnlighet.

Han sa till mig: ”Jag tittade för att se om du skulle ställa dig upp för damen som steg på. Jag blev rörd när jag såg att du gjorde det och kom ihåg vår lektion i söndags, och jag ställde mig upp för den lilla flickan och hennes pappa.”

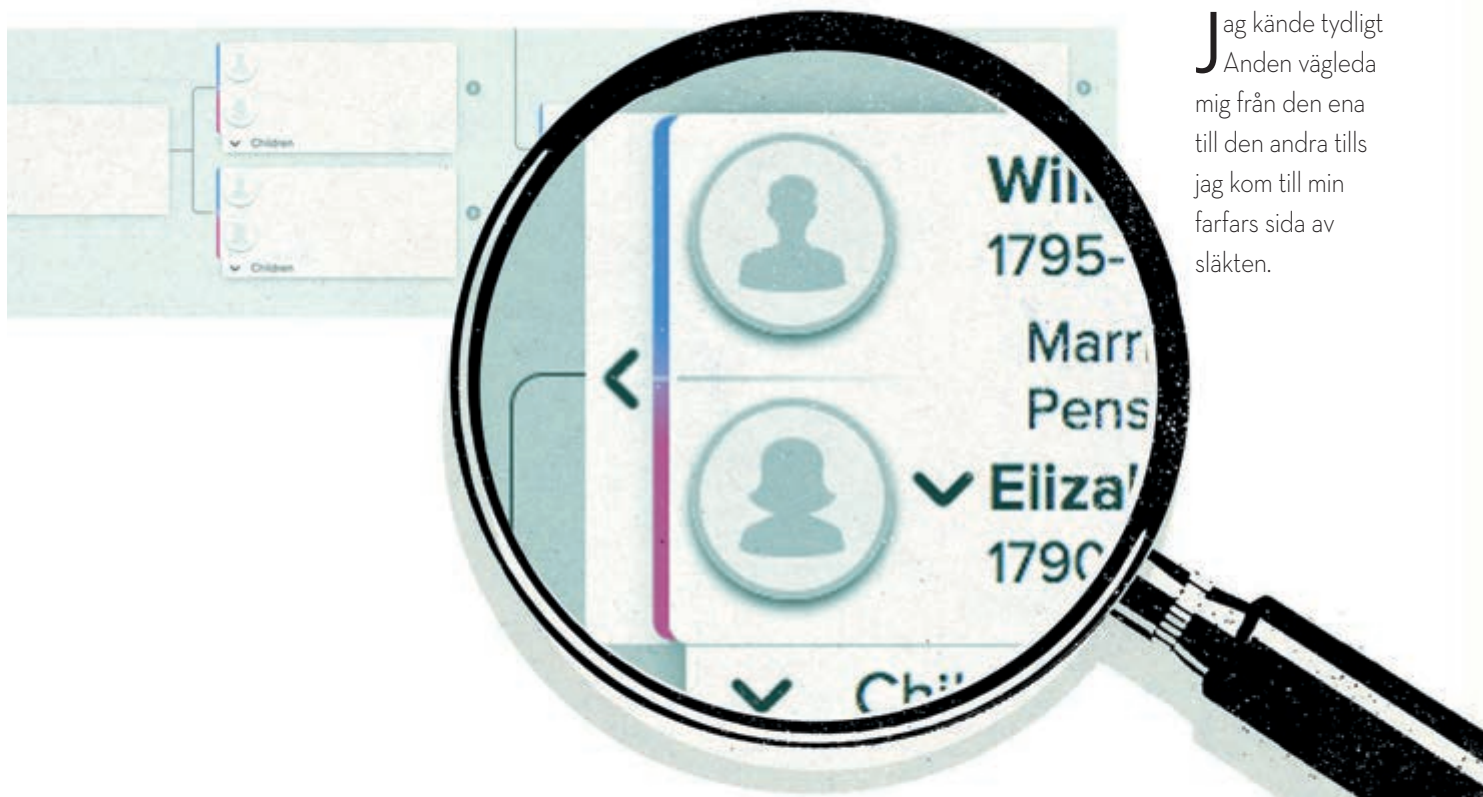
Jag var så glad att se att våra unga män gör så som de lär sig i kyrkan. Han hade tänkt att respekt var reserverad bara för äldre kvinnor, men efter vår söndagslektion valde han att visa respekt för en fyraårig flicka.

Jag var också glad att jag hade valt att leva som jag lär och hjälpt honom lära sig att visa respekt för kvinnor i alla åldrar. Jag undrar vad han hade tänkt om jag inte hade ställt mig upp för kvinnan i bussen. Jag kom att tänka på ett skriftställe: ”När ni vet detta, saliga är ni om ni också gör det” (Joh. 13:17). ■

Owie Osaretin Friday, Edo, Nigeria

En äldre kvinna steg på, och jag ställde mig upp och erbjöd henne min plats.

Jag kände tydligt Anden vägleda mig från den ena till den andra tills jag kom till min farfars sida av släkten.

DEM ÄR REDO NU?

En söndag efter det sista mötet av en generalkonferens kände jag en tydlig maning att logga in på mitt FamilySearch-konto och släktforska lite. Jag var lite motvillig med min släktforskning eftersom jag aldrig lyckats särskilt bra med mina andra försök. Min familj är ivriga släktforskare, och jag hade haft tanken att det ingenting fanns kvar att göra.

Jag lutade mig tillbaka och suckade frustrerat när jag såg på den återvändsgränd jag jobbat med i årtal. Jag hoppades att jag den här dagen äntligen skulle hitta lite information. Jag började med de vanliga sökningarna i folkräkningar, vigsel- och födelseböcker, och efter en timme hade jag

inte hittat någonting. Då manade mig Anden, som hade viskat till mig hela helgen under konferensen, att be och ta reda på vem som var redo för att hans eller hennes arbete skulle utföras nu.

När jag hade bett gick jag tillbaka till mitt eget namn och rörde mig upp och ner genom släktlinjen. Jag kände tydligt Anden vägleda mig från den ena till den andra tills jag kom till min farfars sida av släkten. Under den närmaste timmen var Anden stark i rummet, och jag fick fram sex namn att ta med till templet. När jag var klar med att begära namn för templet tittade jag ner på några av de uppteckningar jag fått uppgifter från. Jag fick tårar i ögonen och hjärtat fylldes av glädje

– informationen hade kommit genom indexerare som hade gett av sin tid för att skriva in uppteckningar för mina förfäder. Av tacksamhet indexerade jag namn åt andra nästa timme.

Den dagen svällde mitt vittnesbörd av tacksamhet av två orsaker. För det första för att Anden under generalkonferensen hade manat mig att släktforska och hjälpt mig veta vilka namn jag skulle söka på. För det andra för medlemmarna världen över som indexerar namnen så att människor som jag kan hitta förfäder snabbt och skynda på deras arbete. Det var ett klart och mäktigt vittnesbörd för mig om Guds verk som sprids över hela jorden. ■
Leisa Wimpee, Nevada, USA

EN SCOUTLEDARES BÖN

Jag var scoutledare över 20 unga män och två ledare på en aktivitet i södra Utah.

När vi kom till avfarten som skulle ta oss till lägerplatsen stannade jag och tittade på öknen framför mig. Jag hade åkt hit många gånger, men av någon orsak såg jag inget jag kände igen. Jag tittade till höger och till vänster och sökte efter något välbekant.

Alla vägar jag svängde in på var återvändsvägar.

Det höll på att bli mörkt. Till sist stannade jag och sa till alla att stanna

kvar. Jag tog en ficklampa och sa att jag skulle hitta vägen till fots och signalera när jag hade hittat vägen.

Vad jag gjorde var i själva verket att knäböja och vädja till min himmelske Fader att hjälpa oss ur den här besvärliga situationen. Jag utgöt mitt hjärta till honom och berättade om mina förberedelser, min kärlek till pojkarna, min tacksamhet för papporna som kommit med oss och min orubbliga tro på att han skulle besvara min bön snabbt. Jag avslutade bönen och ställde mig

upp. Jag väntade mig att kunna stå där, rikta ficklampan ut i mörkret och att strålen genast skulle falla på den rätta vägen.

Men inget hände.

Jag tittade över hela horisonten så långt min ljusstråle nådde.

Fortfarande ingenting.

Jag kunde inte tro det. Jag *visste* att jag så snart jag hade ställt mig upp skulle få syn på vägen. Jag *visste* att Herren inte skulle svika mig, särskilt när så många människor var beroende av mig.

Vad jag gjorde var i själva verket att knäböja och vädja till min himmelske Fader att hjälpa oss ur den här besvärliga situationen.

Nu hade jag två frustrerade fäder med skåpbilar fulla av busiga unga män, och alla frågade: "Är vi framme snart?"

Jag bad om ursäkt och försäkrade dem om att jag hade gjort den här resan 20 gånger i mitt liv och visste att vägen var där. Jag såg den bara inte.

Till sist beslöt vi att köra till ett samhälle och hyra två motellrum. Vi skulle börja om igen på lördagsmorgonen.

Eftersom vi inte kunde tända eld och laga den lägermat vi tagit med, åkte vi till en pizzeria som vi hade sett i utkanten av samhället.

Pizzan var god och pojarna var glada, men jag kände mig ändå skyldig för motellet och matkostnaderna.

Medan vi åt undrade jag varför min himmelske Fader inte hade besvarat min bön. Då hörde jag plötsligt en kraftig åskknall.

Jag ställde mig upp, öppnade dörren till pizzerian och såg det värsta skyfall jag någonsin varit med om. Det blixtrade i nordväst – just åt det hållet jag hade bett för att få svar för mindre än en timma sedan. Just då kom Anden över mig, och jag insåg att Herren *hade* besvarat min bön!

Nästa morgon var himlen blå, och när vi vände tillbaka till labyrinten av grusvägar körde jag rakt till just den avtagsväg jag letat efter kvällen innan. Jag vet nu att böner ibland besvaras med ett nej, men att de *alltid* besvaras. ■

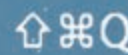
Tony Rogerson, Utah, USA

Viloläge
Starta om
Stäng av

Logga ut

Jag har återvunnit en hel del tid – tid som jag nu använder till att bry mig om och leka med mina barn, läsa och studera.

JUSTERING AV PRIORITERINGAR

Kort efter att jag hade startat familjens blogg insåg jag att jag använde all min lediga tid till att uppdatera den och tänka på hur jag kunde göra den mer kreativ eller tilltalande. Jag använde en hel del tid till att läsa andras bloggar också.

Inom några veckor hade bloggandet fått prioritet över mina dagliga skriftstudier och annan läsning. Jag kunde inte koncentrera mig när jag läste skrifterna, jag ville inte läsa lika mycket och jag kände att jag saknade Anden i mitt liv. Jag hade mindre tålamod med barnen, och den tid jag borde ha använt till att vara med dem tillbringade jag framför datorn.

Det var inget olämpligt bloggande. De var trots allt ett utmärkt sätt att hålla kontakten med släkt och vänner. Men eftersom jag kände att mitt fokus hade flyttats från sådant som skulle ge mig en stark andlig grundval, visste jag att något måste förändras.

Jag började med att erkänna för mig själv att jag inte behövde blogga varje

dag och att jag heller inte behövde läsa andras bloggar varje dag. Jag beslöt att jag fortfarande kunde använda en del tid till datorn, men bara efter att jag var klar med mina skriftstudier och annan läsning. När jag hade gjort det som var viktigast fanns det oftast inte så mycket tid över till bloggande, men det var okej. Jag återvann en hel del tid – tid som jag nu använder till att bry mig om och leka med mina barn, läsa och studera.

Efter bara några dagar av ändrade prioriteringar märkte jag att jag kände Anden i större mått igen.

Jag vet att när jag varje dag prioriterar att göra det som är till andlig nytta för mig, känner jag Anden starkare och starkare för var dag. Jag vet att när jag tar mig tid till att studera skrifterna, läsa kyrkans tidningar och annan bra litteratur och tänka på sådant som har evig betydelse, får jag hjälp att bli en bättre hustru, en bättre mor och en bättre medlem i Herrens kyrka. ■

Jinny Davis, Texas, USA

Äldste C. Scott Grow
i de sjuttios kvorum

PROFETISKA PRINCIPER OM *TROFASTHET*

För mer än 20 år sedan var jag klar med mitt uppdrag som missionspresident i Sydamerika. Min fru Rhonda och jag har sett stora framgångar såväl som hjärtslitande tragedier bland våra missionärer under de mellanliggande 20 åren.

De flesta av våra missionärer är lyckligt beseglade i templet, fostrar rättfärdiga barn och skickar ut dem på mission, och tjänar trofast i kyrkans kallelser i biorganisationer och prästadömet. En del är emellertid mindre aktiva, några har gift och skilt sig och några har blivit uteslutna ur kyrkan.

Vad är det som har gjort skillnaden för våra tidigare missionärer? Vad kunde en del av dem ha gjort annorlunda för att undvika personliga tragedier? Och du? Var är du om 20 år? Vilka beslut och åtaganden behöver du göra nu och i framtiden för att förbli trofast?

Jag vill föreslå 10 principer som kan hjälpa dig.

1 GE STÄNDIG NÄRING ÅT DITT VITNESBÖRD

De andligt intensiva upplevelserna på missionsfältet ger en grund av tro som kan välsigna dig under hela ditt liv. Den grunden av tro kan endast försvagas genom försummelse eller synd.

Nyligen intervjuade jag en återvänd missionär som är mindre aktiv och säger att han har förlorat sin tro. Jag frågade honom om han bad och studerade Mormons bok så som han gjorde medan han

Vilka beslut och åtaganden behöver du göra nu och i framtiden för att förbli trofast?

var missionär. Han sa att han inte gjorde det eftersom han hade förlorat sin tro på Joseph Smith.

Jag kände mig manad att fråga honom: "Håller du på med pornografi?" Han svarade ja. Jag sa till honom att det inte var underligt att han hade förlorat sitt vittnesbörd

Jag förklarade att ett vittnesbörd inte är något mer eller mindre än den Helige Anden som vittnar för vår själ om evangeliet och om den återställda kyrkan. När vi inte ber och studerar skrifterna försvagas Andens inflytande i våra liv, vilket försvagar vår motståndskraft mot frestelser. När vi syndar och blir orena förlorar vi den Helige Andens sällskap helt och hållet. Utan fortsatt vittnesbörd från Anden kan vi lätt tänka att vi inte har något vittnesbörd, och kanske aldrig har haft det.

Vårt vittnesbörd behöver ständig näring. Den näringen kommer från personliga böner, dagliga studier i skrifterna – särskilt Mormons bok – och att tjäna i kyrkan hela livet.

2 FÖLJ DE LEVANDE PROFETERNAS OCH APOSTLARNAS UNDERVISNING

Jag ska nu ta upp några råd från profeter som kan hjälpa dig få ett lyckligt äktenskap, en trofast familj och ett framgångsrikt liv. Jag talar om "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". Jag ska återge en del viktiga delar av det tillkännagivandet, som utfärdades av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum 1995. Vi stödjer de här bröderna som profeter, siare och uppenbarare. De är Guds talesmän till hans barn på jorden.

Dagen när kyrkan organiserades sa Gud om sin profet: "Ty hans ord skall ni ta emot som från min egen mun, med största tålmod och tro." Sedan lovar Herren timliga välsignelser och eviga välsignelser när vi följer profeternas råd: "Ty om ni gör detta skall helvetets portar inte få överhand över er, ja, och Herren Gud skall skingra mörkrets makter framför er och låta himlarna skälva för er skull och sitt namns förhålligande" (L&F 21:5–6).

Vilken välsignelse i dessa svåra tider!

3 BESEGLAS I TEMPLET OCH HÅLL ERA FÖRBUND

Profeterna, siarna och uppenbararna "förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga välfärd". De tillägger: "Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt."¹

Det viktigaste beslutet du fattar i livet är att gifta dig med rätt person, på rätt plats, genom rätt myndighet² och sedan trofast håller dina tempelförbund. Det finns ingen upphöjelse utan en tempelbesegling.

För att bli värdiga upphöjelse måste ett par gå in i "det nya och eviga förbundet och det [måste] beseglas på dem genom löftets helige Ande av honom som är smord" – profeten. Om vi håller våra tempelförbund ska vi "ärva troner, riken, furstendömen och makter, herradömen och alla höjder och djup ... och härlighet i allt ... vars härlighet skall vara en fullhet och en fortsättning på avkomman i evigheters evighet" (L&F 132:19; se även vers 7).

En tempelbesegling innehåller löftet om eviga välsignelser i nästa liv och ökar sannolikheten för ett lyckligt äktenskap i detta liv. Som en helgad son eller dotter har du ingått förbund att komma till jorden vid just den här tiden för att bygga upp Guds rike. Detta byggande av riket innefattar ditt tempeläktenskap.

4 BLI GUDS PARTNER I ATT FÖRA HANS ANDEBARN TILL JORDEN

I tillkännagivandet om familjen står det: "Det första bud som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller."

Familjerna i dag är mindre än de var för en generation sedan – även familjerna i kyrkan. Vi kan alltid finna orsaker att skjuta upp eller begränsa det antal barn som vi får. Till exempel: "Vi behöver ta examen först" eller "vi behöver ha ett bättre jobb så vi kan få mer pengar" eller "varför ta bort allt roligt från äktenskapet genom att skaffa barn?"

Du har välsignats med ett vittnesbörd om Jesu Kristi återställda evangelium. Du har evighetens välsignelser att erbjuda dina barn. Häng inte upp dig på tanken att du måste förse dem med allt timpligt. Den största gåva du har att erbjuda dina barn är tillgång till allt andligt i Guds rike.

När du under bön rådgör med din make eller maka om att skaffa barn, kom då ihåg att ni är ungdomar av ädel härkomst. Lämna inte Gud utanför era överväganden. Ge rätten att födas till så många andesöner och andedöttrar som Gud är beredd att sända till ert hem. De här barnen var ju hans barn långt innan de blir era.

Med tro på Gud och hans profetiska ord kan ni gå framåt utan ursäkter eller tvekan och skapa en egen evig familj.

5 ÄGNA DIG INTE ÅT PORNOGRAFI ELLER ANDRA OMORALISKA AKTIVITETER

Tillkännagivandet fortsätter: "Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet."

Fullständig trohet innebär att man är både fysiskt trogen och känslomässigt trofast mot sin make eller maka. Pornografi och relationer online är exempel på känslomässig otrohet. När en make eller maka ägnar sig åt pornografi, kränker han eller hon ett förtroende av intimaste slag. Den oskyldiga parten känner sig förrådd. Förtroende och tillit i äktenskapet minskar. Äktenskapsbrottets skörd sås i pornografins mylla.

Jag vill delge några känslor från en man som beseglades i templet men förlorade sin familj på grund av pornografi och en online-relation med en kvinna. Sorgset skriver han: "Jag tog inte fasta på de ord som gavs till mig i min patriarkaliska välsignelse, där det står att Satan inte har någon makt i mitt liv utom den som jag ger honom. Jag gav honom för mycket, och han tog det verkligen och använde den makten att förstöra mitt liv med min hustru och mina barn. Jag älskade dem av hela mitt hjärta och gör det fortfarande och ska alltid göra det, men den kärleken räckte inte för att besegra den makt jag villigt gav Satan i mitt liv att förgöra den. Kyrkans lära gav [oss] ett sätt att återvända som en familj, besegrad för tid och alla evighet till vår himmelske Fader, om jag bara hade lyssnat och lytt den, men i slutändan gjorde jag inte det."

Vilken tragedi.

6 UNDERVISA OM OCH LEV EFTER EVANGELIET HEMMA

Tillkännagivandet lär oss sådant vi måste göra för att känna glädje i våra hem. ”Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation.”

När min fru och jag var ett ungt nygift par försökte vi gång på gång skapa en fast vana att läsa skrifterna tillsammans varje dag som familj. När vårt äldsta barn var omkring sju år, lyckades vi till slut göra det till en daglig vana. Därefter fortsatte vi troget att läsa det första vi gjorde på morgnarna. När vanan en gång var etablerad med de andra barnen, var de yngre barnen ivriga att delta när de blev stora nog. Ofta måste vi börja före klockan sex på morgonen på grund av tidigt morgonseminarium.

Unga gifta par har möjlighet att börja egna rättfärdiga familjetraditioner med dagliga skriftstudier i familjen, familjebön och att förbereda sina barn för mission och tempeläktenskap.

7 HEDRA FADERNS OCH MODERNS ROLLER I FOSTRAN AV BARNEN

Tillkännagivandet ger också några viktiga råd om barnens fostran: ”Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som *likvärdiga makar*.

Ibland kan en förälder anse att han eller hon är bättre kvalificerad att fostra och tillrättvisa barnen. Vår tids profeter har upprepade gånger förkunnat att män och hustrur utgör ett partnerskap i äktenskapet, att alla beslut som rör familjen bör tas gemensamt och i endräkt.

Likvärdiga makar ska vara likvärdiga makar. Samråd och be tillsammans. Låt er ledas av Anden för att veta hur ni bäst ska fostra era barn tillsammans. Deras eviga bestämmelse påverkas av era beslut.

8 ANVÄND DIN HANDLINGSFRIHET TILL ATT VÄLJA ATT FÖLJA FRÄLSAREN

Beslutet om var du ska befinna dig om 20 år eller 20 sekel är helt ditt eget. Du är fri att välja, men dina val har eviga följder. Tack vare Frälsarens återlösning är människor ”återlösta från fallet [och] har ... blivit fria för evigt med kunskap om gott och ont, fria att *verka av sig själva* och utan att påverkas av annat än lagens straff på den stora och yttersta dagen enligt de befallningar som Gud har givit.

Därför är människorna ... fria att välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död enligt djävulens fångenskap och makt. Ty han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är” (2 Ne. 2:26–27; kursivering tillagd).

Satan avskyr dig på grund av den du är och vad du representerar. Han vill göra dig lika olycklig som han. Jesus Kristus älskar dig. Han betalade priset för dina synder. Han gav sitt liv för dig. Han inbjuder dig att följa honom och omvända dig om det behövs. När du väljer att följa Frälsaren får du "glädje i det här livet och evigt liv i nästa värld"³.

9 UTVECKLA TRON ATT HÅLLA UT TILL ÄNDEN

Tron kommer när du blir omvänd till Herren. Nephi förkunnade: "Därför måste ni sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor. Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv" (2 Ne. 31:20).

President Thomas S. Monson sa nyligen under en generalkonferens: "Framtiden är lika strålande som er tro."⁴ Det innefattar tro till att uthärda och övervinna alla hinder, inklusive oförrätter, förräderier och besvikelser. Din tro till att hålla ut avgör ditt öde, ja, din eviga bestämmelse.

10 LÅT GUDS VILJA VARA ÖVERORDNAD DIN VILJA

Jag ber att Gud har vidrört din själ med en önskan att handla bättre och bli bättre och följa våra levande profeters råd. Jag hoppas att du har fått en önskan att

stärka din beslutsamhet att bli allt som Gud har förutordinerat att du skall bli.

"Bröder [och systrar], skall vi inte fortsätta i denna stora sak? Gå framåt och inte bakåt! Mod, ... och framåt, framåt till seger! ... Låt oss därför som en kyrka och ett folk och som sista dagars heliga offra ett offer åt Herren i rättfärdighet" (L&F 128:22, 24).

Vilket offer kan det vara som just du kan ge Gud? Det är den gåva som han aldrig kräver av dig. Det är uppoffringen att underordna din vilja hans vilja. Det är att lägga din handlingsfrihet på det personliga offrets altare.

I *Föredrag över tron* som framställdes av bröderna tidigt i denna tidsutdelning står det: "En religion som inte fordrar att allt skall uppoffras har aldrig kraft till att frambringa den tro som är nödvändig för att erhålla liv och frälsning."⁵

Din handlingsfrihet är det enda som verkligen är ditt som du kan ge Gud som offergåva. Genom att frivilligt lägga din vilja under hans, blir du lik honom.

Jag avslutar med mitt vittnesbörd om Frälsaren. I den grad som du utövar tro på Jesus Kristus, underställer din vilja Guds vilja, följer hans profeters råd och Andens maningar, uppnår du trofasthet, lycka och framgång. ■

Från "Where Will You Be in 20 Years?" ett tal som hölls under ett andligt möte vid Brigham Young University-Idaho den 15 maj 2012. För hela texten på engelska, gå till web.byui.edu/devotionalsand speeches.

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129; kursivering tillagd.
2. Se Bruce R. McConkie, "Agency or Inspiration?" *New Era*, jan. 1975, s. 38.
3. Gordon B. Hinckley, *Caesar, Circus, or Christ?* Brigham Young University Speeches of the Year (26 okt. 1965), s. 8; se även Russell M. Nelson, "Andlig kapacitet", *Nordstjärnan*, jan. 1998, s. 17.
4. Thomas S. Monson, "Var vid gott mod", *Liahona*, maj 2009, s. 92.
5. *Lectures on Faith* (1985), s. 69.

BE

Jakobs brev 1:5-6

“Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den.

Men han skall be i tro utan att tvivla. Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden.”

Varför valdes det här temat, och vad betyder det för dig? Broder Stephen W. Owen, Unga mäns generalpresident och syster Bonnie L. Oscarson, Unga kvinnors generalpresident delger sina tankar.

VARFÖR DET HÄR SKRIFTSTÄLLET?

Syster Oscarson: Herren vet vilket budskap ni behöver, och det är anmärkningsvärt hur några av de frågor som uppstår under året besvaras av temat och hur det passar in på det som pågår i era liv.

När vi samtalade om Jakobs brev 1:5–6 som möjlighet för årets tema, fylldes rummet av Anden. Och vi höll alla med om att det vore ett bra skriftställe för våra ungdomar eftersom det har flera anknytningar. Det hänsyftar på kyrkans historia – det är skriftstället som Joseph Smith läste som fick honom att gå till den heliga lunden och be. Och den andra stora anknytningen är att det vittnar om Joseph Smiths gudomliga mission, något vi behöver i en tid när hans rykte och kyrkans historia ständigt ifrågasätts av världen. Det är också ett budskap om hur vi får personlig uppenbarelse i vårt liv, vilket alla behöver veta.

Broder Owen: Det händer så mycket i era liv i dag, och ni har så

många frågor. Med alla sociala medier och sökmotorer som vi har, finns det många källor som ni kan vända er till för att få svar på era frågor om tro. Det här viktiga skriftstället visar Joseph Smiths uppenbarelseprocess, som är ett mönster vi kan följa.

HUR KAN UNGDOMARNA TA TILL SIG OCH ANVÄNDA JAKOBS BREV 1:5–6?

Syster Oscarson: Det här skriftstället innehåller ett så stort budskap. Där står: ”Be i tro utan att tvivla” (Jak. 1:6). Det här är särskilt viktigt. Man behöver be med tro, inte med tvekl.

Broder Owen: Och att be i tro innebär att be med ärligt uppsåt. När Joseph Smith fick sitt svar om vilken kyrka han skulle gå med i, sa han inte bara: ”Jaha, det var ju bra veta, men ...” Han gick vidare i tro.

Syster Oscarson: Kom ihåg att rättfärdig bön inte är att be om det vi vill ha, utan att ta reda på vad Gud vill för vår del.

VILKA RÅD VILL DU GE TILL UNGDOMARNA OM ATT ANVÄNDA BÖNEN I SINA LIV?

Syster Oscarson: Gör det till en vana. Man får inte glömma bort det. Man får inte försumma det. Jareds

bror ger oss ett exempel på det här (se Eth. 2:14).

Broder Owen: Att glömma bort att be då och då är en sak, men det är mycket värre att vända sig bort från Herren och inte vilja be. Om ni känner att ni inte borde be, så är de då som ni verkligen behöver be. Och om ni ber era böner och läser skrifterna så är ni i harmoni. Och om det inte är så, blir avståndet ännu större.

Syster Oscarson: Vi kan prata med Gud direkt. Han sätter inga tidsgränser. Vilken gåva det är att veta att vi kan göra det och att han alltid finns till hands.

HUR HAR DU LÄRT DIG ATT BE PÅ ETT MENINGSFULLT SÄTT?

Syster Oscarson: Jag kan inte komma på någon enskild upplevelse. Det är resultatet av ett helt livs upplevelser. Att be har blivit en av de mest meningsfulla delarna av min dag eftersom jag gör mitt bästa för att vara konsekvent. Jag har blivit mycket bättre på att lyssna och ta emot svar. Vi lär mer och vi blir bättre ju mer vi engagerar oss i processen. Det gäller att vara konsekvent varje dag och se till att jag inte går miste om någon möjlighet att prata med min himmelske Fader. Ju mer vi ber desto bättre blir vi på att lyssna på svaren.

Broder Owen: I min ungdom när jag verkligen behövde få veta något, kom jag ihåg den första synen och tänkte: "Joseph Smith gjorde det. Jag behöver ingen stor manifestation, men jag behöver ett svar." Så jag följde det mönstret med tro. Jag minns att jag knäböjde och böjde huvudet och bad min bön högt. Jag har många gånger blivit välsignad för att jag har fortsatt följa det mönstret.

KAN DU NÄMNA NÅGOT AV DET VIKTIGASTE UNGDOM-ARNA KAN LÄRA SIG AV DET HÄR SKRIFTSTÄLLET?

Broder Owen: Jag vill bara betona mönstret för bön som Joseph Smith upprättade. När han bara var 14 år kände han sig förvirrad, så han läste skrifterna. Den första synen var inte ett flyktigt ögonblick när Joseph bara föll på knä. Det låg mycket arbete bakom. Han tänkte igenom sin fråga gång på gång. När han hade läst Jakob 1:5–6, sa han: "Aldrig har något skriftställe gjort större intryck på en människas hjärta än vad detta den gången gjorde på mitt" (JS-H 1:12). Det gick in med stor kraft i hans hjärta, och sedan handlade han därefter. Han bad med ärligt uppsåt och gick framåt i tro. Och det är det vi har hoppas att ni ska kunna känna med det här skriftstället under 2017. ■

RESURSER PÅ INTERNET

Vare sig du planerar en aktivitet eller konferens eller bara tänker på temat på egen hand så finns bilder, musik och andra resurser till årets tema för veckoträffarna på lds.org/go/11752.

BÖNENS FEM LÖFTEN

Carlisa Cramer

Vår himmelske Fader har gett oss bönen som ett sätt att kommunicera direkt med honom för att tacka, be om välsignelser och växa andligen. Ibland behövs det bara ett nedböjt huvud, knäppta händer och några enkla och uppriktiga ord. Bra, va? Här är fem olika löften eller välsignelser vi kan få om vi ber.

1

STYRKA ATT ÖVERVINNA SVÅRIGHETER

Som människor kan vi känna oss svaga på många sätt - fysiskt, känslomässigt, andligt och mentalt. Vi kan kämpa för att springa ett lopp eller klara ett prov eller stå emot frestelser, eller också för att kunna känna Anden. Men bönen kan ge oss den styrka vi behöver för att övervinna *allt* som livet kan bjuda.

Som Nephi sa: "Herren [ger] inte ... människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem" (1 Ne. 3:7). Herren kan ge oss styrka att utföra allt gott vi försöker göra om det är hans vilja.

Be om styrka att motstå en frestelse. Be om hjälp att fokusera och studera effektivt inför ett prov. Be om styrka att springa och inte bli trött. Be om styrka, så gör han dig stark.

2

FÖRLÅTELSE

Även om det är trevligt att tänka motsatsen så är vi inte fullkomliga. Vi gör misstag och det är bara en del av livet. Men Herren erbjuder ett sätt att ordna det: kraften i Jesu Kristi försoning. Och ett sätt att få del av hans kraft är bönen.

När vi ber om förlåtelse genom bön kan vi få förlåtelse för våra synder genom Frälsarens försoning. Även om större synder kan kräva hjälp av en biskop eller grenspresident, är personlig och uppriktig bön *alltid* ett av de första stegen mot förlåtelse - oavsett om vi ber vår himmelske Fader att förlåta oss eller att hjälpa oss förlåta någon annan. Han lär oss också förstå hur vi ska förlåta oss själva.

3

KUNSKAP OCH VÄGLEDNING

Personlig uppenbarelse var kanske den första av bönens utlovade välsignelser som du tänkte på, särskilt med det nya temat för veckoträffarna surrande i huvudet. Joseph Smith visste inte vilken kyrka han skulle gå med i, så han gick ner på knä i den heliga lunden, ställde sin fråga och fick svar – på ett storslaget sätt.

Men uppenbarelse är inte bara något för profeter och behöver inte vara en världsomvälvande upplevelse. Om någon av oss brister i visdom om något, både *kan* och *bör* vi fråga Gud. Han svarar, fastän kanske inte alltid på det sätt vi väntar oss. Herren besvarar våra frågor och vägleder vårt liv, men vi måste fråga först!

4

EN ÖNSKAN ATT GÖRA HERRENS VILJA

Det kan vara svårare att se det här som en välsignelse – för ärligt talat vill vi ibland saker själva som Herren inte vill för vår del. Men när vi ber om att verkligen kunna omvända oss och ha en önskan att göra Herrens vilja, märker vi något förvånande: Det vi vill börjar likna det han vill.

Men denna hjärtats förändring sker inte omedelbart. Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Oftast är omvändelsen en fortlöpande process och inte en enstaka händelse som resultat av en mäktig eller dramatisk upplevelse. Rad på rad och bud på bud, gradvis och nästan omärkligt inrättar sig våra motiv, våra tankar, våra ord och våra handlingar efter Guds vilja" ("Omvänd till Herren", *Liahona*, nov. 2012, s. 107-108).

5

FRID

En av de välsignelser vi lovas om vi ber är frid och tröst genom den Helige Anden. Ja, han kallas ju Hjälparen. Du kan vara säker på att det kommer frid även i svåra tider. Kom ihåg Herrens löfte i Johannes 14:27: "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa." Friden kommer till sist om vid ber om den.

Bönen är en direkt kommunikation med vår kärleksfulle Fader. Använd den och låt honom välsigna dig för den. Men efter att ha fått dessa välsignelser genom uppriktig bön, glöm inte att uttrycka din djupa tacksamhet i – just det – en bön. ■

Författaren bor i Utah, USA.

5 FRÅGOR ATT STÄLLA

när bönerna känns obesvarade

Margaret Willden

Har du någon gång bett en bön och väntat på ett svar som aldrig verkade komma? Du är inte ensam – men du ska veta att din himmelske Fader verkligen hör dina böner. Det är viktigt att komma ihåg att svaren kanske inte kommer *när* eller *på det sätt* som du vill, och att vår Fader i himlen alltid vet bäst.

Här är några frågor som du kan ställa till dig själv när du inte verkar få svar på en bön:

1

Är jag redo att handla efter svaret?

Att be i tro innebär att vara redo att handla enligt det svar du får – vare sig det är det svar som du väntat dig eller inte. Profeten Joseph Smith fick en gång följande uppmaning: "Bered därför ditt hjärta på att ta emot och lyda de lärdomar som jag står i begrepp att ge dig, ty alla som får denna lag uppenbarad för sig måste lyda den" (L&F 132:3). Om du ber och frågar om du ska gå på den där festen, lyder du oavsett svaret (även om svaret är nej)?

2

Har jag gjort allting som står i min makt?

Låt säga att du inte har studerat inför fysikprovet eftersom du umgicks med vänner i stället. Hjälp din himmelske Fader dig att klara provet om du bara ber honom om hjälp?

Vi behöver göra vår del för att få välsignelser. Så när du studerar inför ett prov kan du be om styrka att göra bra ifrån dig eftersom du förbereder dig.

Tänk på Mosiahs söners exempel. De hade framgång i sitt missionsarbetet när de ansträngde sig extra hårt: "De hade hängivit sig åt mycket bön och fasta, och därför hade de profetians ande och uppenbarelsens ande, och när de undervisade, undervisade de med Guds kraft och myndighet" (Alma 17:3).

3 Har jag missat svaret?

Vår himmelske Fader hör dig alltid, så det är möjligt att han redan har besvarat din bön! Som det står i Läran och förbunden 6:14: "Närhelst du har frågat har du fått undervisning av min Ande." Du kan be om andliga ögon till att känna igen svaret, för böner besvaras ibland på svårförståeliga och indirekta sätt – till exempel genom andras handlingar.

Glöm inte heller att ta dig tid att lyssna. Äldste Richard G. Scott (1928–2015) i de tolv apostlarnas kvorum förklarade: "[Din himmelske Faders] svar kommer ... sällan medan du står på knä och ber ... I stället manar han dig i lugna stunder, när Anden som starkast kan påverka ditt sinne och hjärta" ("Använd dig av bönens himmelska kraft", *Liahona*, maj 2007, s. 9).

4 Är mina önskningar rättfärdiga?

Om du någonsin bett om något som inte var så bra för dig är det ganska troligt din begäran inte beviljades. Frälsaren lärde att vi "alltid [måste] be till Fadern i [Jesu Kristi] namn" (3 Ne. 18:19), vilket betyder att vi ska be om sådant som är rätt så att vi kan få det. Fråga dig själv: "Vad skulle Frälsaren tänka om min önskan?" Om dina önskemål är rotade i själviskhet eller annan orättfärdighet kan du be om en hjärtats förändring och om att få veta vad Frälsaren skulle vilja att du önskar.

5 Är det rätt tid?

Det vi ber om måste vara rätt, men tidpunkten måste också vara den rätta. Vår himmelske Fader har en storslagen plan i beredskap för oss, men vår tidtabell är ibland också annorlunda än hans. "Mina ord är vissa och skall inte slå fel. Men allt måste ske i sin tid" (L&F 64:31–32). Det kan betyda att vi får vänta lite längre innan såret läker eller ett bortsprunget husdjur kommer till rätta, och ibland innefattar Herrens tidsplan också nästa liv – men kan du vara säker på att han hör och hjälper dig längs vägen.

Det kan vara svårt att ha tålamod, särskilt när svaret på din bön inte är uppenbart. Men medan du söker kan du fatta mod i vetskapen om att du alltid finner det svar du behöver, om du söker med ärligt uppsåt: "Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta" (Jer. 29:13). ■

Författaren bor i New York, USA

BE TILL GUD

Text och musik:
Nik Day

Jämnt tempo ♩ = 156-170

Chords: Eb, Ab, Cm, Ab, Eb, Bb

9

1. Du har hört _____ och du har sett, _____ du har sökt -
2. Rad på rad _____ för - står du mer, _____ allt bätt - re _____

Chords: Eb, Ab, Cm, Ab

14

_____ men har du bätt? _____ Du vill ve - ta _____
_____ du hör och ser. _____ En smu - la tid, _____

Chords: Eb, Bb, Eb, Ab

19

_____ vad som är rätt. _____ Då finns det _____ ba - ra ett sätt. _____
_____ en smu-la hopp, _____ och nu und - rar _____ du in - te mer. _____

Chords: Cm, Ab, Eb, Bb

24

Frå - ga Gud, så ska han sva - ra. Han hör dig, han vill dig väl.

(vers 2) Så

A \flat E \flat B \flat

28

När du står på knä och ber, så ska han vi - ska till din själ. Är du led -

E \flat E \flat /G A \flat E \flat B \flat E \flat E \flat /G

33

sen kan han trös - ta. Är du öd - mjuk kom - mer han.

A \flat E \flat B \flat C m

37

Till Coda
(tredje gången)

Sak - nar du vis - dom, be till Gud. Be till Gud.

A \flat E \flat B \flat E \flat

41

En gång var du fru - sen och rädd, hö - ga vå - gor slog mot dig. Nu går du

A \flat E \flat G

46

— trons tryg - ga stig. — Förr drev dig vin - den var tid och stund,

46 Cm Bb/D Eb Ab

51

nu står du — på sä - ker grund, tro - gen san - ning - ens för - bund. — Och om du ber,

51 Eb/G Fm7 Eb/G Ab Bb

57

CODA Be — till Gud. —

57 Bb Ab Eb Bb

62

62 Eb Eb/G Ab Eb Bb Eb

Jakobs brev 1:5-6

Jakob lärde oss hur vi ska be till Gud för att få ett svar.

BE I TRO

”Kravet att be i tro ... betyder ... inte att bara be i tro utan också att handla i tro, den dubbla förplikt-

elsen att både vädja och verkställa, kravet att kommunicera och handla.”

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, ”Be i tro”, *Liahona*, maj 2008, s. 94.

BRISTER I VISDOM

I viss mån saknar vi alla det slags visdom som bara Gud kan ge oss. ”Ingen [vet] vad som är i Gud utom Guds Ande” (1 Kor. 2:11). Det är därför vi behöver fråga honom.

VILLIGT

Villigt – det grekiska ord som getts den här översättningen anger ”enkelhet”, vilket kan innebära en målmedvetenhet i Guds avsikt att ge till oss öppet och givmilt.

UTAN FÖREBRÅELSER

Gud svarar dig och *förebrår* (kritiserar eller klandrar) dig aldrig för att du ödmjukt ber honom om ett svar på en uppriktig fråga.

”Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den. Men han skall be i tro utan att tvivla. Ty den som tvivlar liknar havets väg, som drivs och piskas av vinden.”

GER ÅT ALLA

”Han avvisar ingen som kommer till honom ... och alla är lika inför Gud.”

2 Nephi 26:33

UTAN ATT TVIVLA

”I svåra tider bör du sätta dina förbund främst och noggrant lyda buden. Då kan du

be i tro utan att tvivla, i enlighet med dina behov, och Gud kommer att svara.”

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum, ”Kraften i förbund”, *Liahona*, maj 2009, s. 22.

BE TILL GUD

”Böner riktas till vår himmelske Fader i Jesu Kristi namn. ...

Ändamålet med bönen är inte att förändra Guds vilja utan att för egen och andras del utverka de välsignelser som Gud redan är villig att ge, men som vi måste be om för att få.”

Handledning för skriftstudier, ”Bön” scriptures.lds.org.

Redaktionens anmärkning: Den här sidan är inte avsedd att vara en utförlig förklaring av de utvalda nyckelskriftställena, bara en utgångspunkt för egna studier.

Celestiala ÖGONBLICK

Ibland känns det som om himlen inte är så långt borta.

Hollie Megan Laura Hunter

En dag undervisade mina ledare i Unga kvinnor oss om speciella ögonblick när man verkligen känner Anden och känner sig nära Gud. De kallade dem "celestiala ögonblick", ett uttryck som var lätt att komma ihåg. Själv visste jag precis vad ett "celestialt ögonblick" var. Jag hade känt det förut, som när man känner en liten försmak av hur livet i det celestiala riket kan vara. Och jag har haft många sådana ögonblick!

När våra ledare hade undervisat oss gick vi ut. Solen glimmade mellan träden. Vi blundade. Jag kände solen på mitt ansikte och kände en varm bris. Fåglar sjöng och träden susade i vinden medan vi njöt av Guds skapelse. Det var ett celestialt ögonblick.

En annan gång när jag upplevde ett celestialt ögonblick var när min bästa vän hade blivit döpt. När vi gick tillbaka mot kapellet till resten av mötet tog hon min hand och pratade om hur underbart det var att vi var vänner och alltid skulle vara det – ända in i evigheten. Det glömmar jag aldrig. Jag var så glad och tacksam!

Ett år eller så senare kunde vi båda känna den glädjen tillsammans igen när vi stod vid dopbassängen och såg hennes mamma gå ner i dopets vatten. Det var verkligen vackert.

Den kanske bästa platsen att få de här upplevelserna är i Herrens hus. Första gången jag besökte templet hade jag förmånen att få komma dit med mina föräldrar och min syster. Jag döptes för min mormor och jag kände att hon var glad.

Celestiala ögonblick kan inträffa var som helst och när som helst – medan man lyssnar på musik, under familjens hemafton eller i skolan. Jag minns en hemafton när ingen kunde sluta skratta! Det var ett av mina bästa ögonblick.

De här celestiala ögonblicken har stärkt mitt vittnesbörd och har hjälpt mig att vara mer tacksam. De har lärt mig mycket. Mest av allt har de gjort mig glad och entusiastisk över evangeliet. Jag vet att om jag fortsätter välja att leva efter evangeliet blir all den glädje, frid och kärlek jag känner i dessa celestiala ögonblick något jag alltid kan känna – i än större mått – i det celestiala riket. ■

Författaren bor i North Lanarkshire, Skottland.

Fotografi av templet i Nauvoo, Illinois, Michaela S., Florida, USA

Ovan: Den här bilden föreställer Guds kärlek till mig personligen och till mina systrar. En av dem är nu heltidsmissionär. Jesu Kristi evangelium har varit till obeskrivlig glädje i vårt liv.

Kenia R. vid templet i Monterrey, Mexiko

ANTOG EN #TEMPELUTMANING

Jag döptes 2012 och tillhörde en gren i Ipoméia distrikt i Brasilien. Sedan 2014 har jag varit mycket engagerad i släktforskning. Det började med en inbjudan av äldste Neal L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum under evenemanget RootsTech att utföra dop för egna släktnamn. Jag kände mig verkligen motiverad att släktforska. Jag visste att om jag bultade så skulle dörren öppnas (se Matt. 7:7).

Nu har jag många fler generationer, bilder, dokument, och allra viktigast, fler släkthistorier, vilket är underbart. Med den här informationen skrev jag en bok med bilder och datum från min släkts historia. Projektet hjälpte mig att kontakta släktingar som inte var medlemmar och gav mig tillfälle att vittna om att familjer kan vara eviga.

Det här arbetet har hjälpt mig att stå på heliga platser, hålla mig aktiv i kyrkan och ta emot kallelsen att tjäna Herren som missionär.

Jag har ett vittnesbörd om att det frälsningsarbete som utförs av den här kyrkan på båda sidorna av slöjan är sant och inspirerat av vår himmelske Fader. Före min mission hade jag tillfälle att utföra dop för mina förfäder, och nu som missionär har jag tillfälle att döpa människor som lever, och jag vill förändra deras liv för alltid. ■

Äldste Claudio Klaus Jr., Arizonamissionen Mesa

Äldste
M. Russell Ballard
i de tolv apostlarnas
kvorum

HUR MAN SPRIDER EVANGELIET

Vi behöver inte be om ursäkt för det vi tror på och inte heller gå ifrån det som vi vet är sant. Men vi kan berätta om det i en anda av kärleksfull förståelse – **bestämt och med visshet**, ”med blicken endast på Guds ära” – utan att pressa våra åhörare eller känna att vi har misslyckats med att utföra vår plikt om de inte genast accepterar det vi tror på.

När vi har den Helige Anden med oss kan vi göra enkla saker för att hjälpa mindre aktiva medlemmar och de som inte tillhör vår tro att förstå evangeliet bättre. Det behövs inte något nytt program för att göra det. Vi behöver ingen handbok eller kallelse och inget utbildningsmöte. Det enda som behövs är att kyrkans goda medlemmar lär sig **lita på den Helige Andens kraft** och med denna kraft räcker ut sin hand och hjälper vår Faders barn. Det finns inget större tjänande vi kan utföra än att bära **personliga vittnesbörd** för dem som saknar kunskap om Jesu Kristi återställda evangelium.

Alltså, bröder och systrar, är vi redo att göra något? Kan var och en av oss i dag besluta sig för att **förbättra sina andliga förberedelser** genom att söka den Helige Andens vägledning och sedan, med hans kraft som vår ledsagare, välsigna fler av vår Faders barn med förståelse och kunskap om att kyrkan är sann?

Jag vittnar om att Frälsaren lever, och han välsignar var och en av oss om vi gör allt vi kan för att föra hans kyrkas stora verk framåt. Må vi var och en besluta oss för att göra något mer. ■

Från ett tal under generalkonferensen i april 2000.

HUR HAR DU TILLÄMPAT DET HÄR?

Jag är så tacksam att jag växte upp i kyrkan. Jag älskar att berätta om evangeliet och jag försöker vara ett gott exempel, för jag vet att mina vänner och andra iakttar mig, särskilt min himmelske Fader. Inget som vi gör förbises eller ignoreras av vår Fader i himlen. Vi måste sträva efter att göra det som är rätt och berätta om evangeliet för hans barn, för det finns ett obegränsat antal tillfällen att göra det. Man behöver bara be för att hitta och använda de här möjligheterna.

Chari G., Arkansas, USA

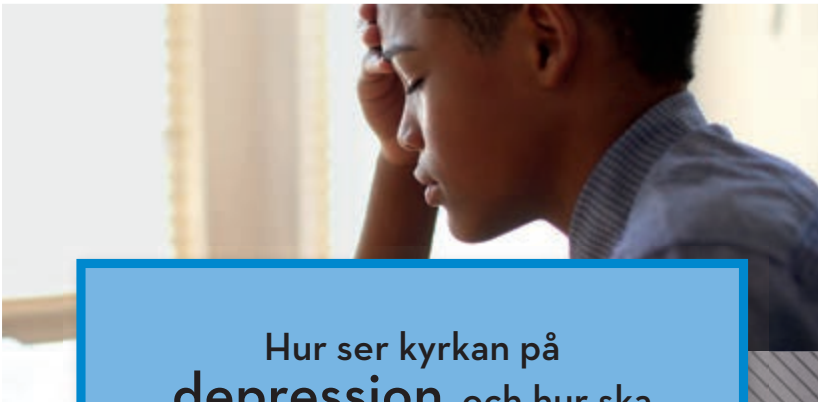
Varför är det en större synd att inte förlåta än att handla illa mot någon?

Herren lärde: "Ni bör förlåta varandra, ty den som inte förlåter sin broder hans överträdelser är fördömd inför Herren, ty den större synden vilar på honom.

"Jag, Herren, förlåter den jag vill förlåta, men av er krävs det att ni förlåter alla människor" (L&F 64:9–10).

När vi vägrar att förlåta sätter vi vårt eget begränsade omdöme ovanför Herrens fullkomliga dom. Han har en fullkomlig bild av människors hjärtan och omständigheter och domen tillhör honom ensam. Till sist ska han skipa fullkomlig rättvisa och fullkomlig barmhärtighet för alla – både dem som har felat mot andra och dem som har felats mot.

Genom att kräva att vi ska förlåta hjälper Herren oss dessutom att välja glädje i stället för elände, att överge vårt bittra agg och vår harm och ta emot helande genom hans nåd. Då ska vi upptäcka att, som äldste Kevin R. Duncan i de sjuttios kворum har påmint oss, "Frälsarens försoning ... inte bara [är] till för dem som behöver omvända sig, den är också till för dem som behöver förlåta" ("Förlåtelsens helande salva", *Liahona*, maj 2016, s. 35). ■

Hur ser kyrkan på depression, och hur ska jag handskas med den?

Alla kan känna sig nere då och då, och Jesu Kristi återställda evangelium och stöd från familj, ledare och andra kan hjälpa oss att återigen finna tröst, glädje och frid. Men kyrkans ledare har bekräftat att svår depression är ett mycket allvarigare tillstånd som kan påverka en persons förmåga att fungera. Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum gav flera förslag på vad man kan göra om man råkar ut för svår depression:

- Tappa inte tron på vår himmelske Fader och Jesus Kristus.
- Gör sådant som bjuder in Herrens Ande till ditt liv (be, studera skrifterna och så vidare).
- Be dina föräldrar och prästadömsledare om råd.
- Ta emot prästadömsvälsignelser.
- Ta sakramentet varje vecka och håll fast vid Jesu Kristi försonings löften.
- Se upp för indikationer på stress, till exempel utmattning, och gör förändringar.
- Om problemen kvarstår bör du tala med föräldrar eller prästadömsledare om att söka hjälp av en kvalificerad terapeut med goda värderingar.

(Se "Som ett krossat kär", *Liahona*, nov. 2013, s. 40–42.) ■

ÅTERSTÄLLELSEN

I år i *Liahona* får vi lära oss mer om kyrkans historia. Gå till sidan 68 där det finns en lista över skriftställen som du och din familj kan läsa under året. När ni har läst ett skriftställe kan ni prata om det ni har lärt er. Färglägg sedan motsvarande numrerade fält. Varje bild här föreställer en del av Jesu Kristi sanna kyrka som återställdes.

37

36

38

29

30

28

31

35

40

39

32

34

33

41

49

51

50

44

48

46

43

47

45

42

52

SKRIFTSTÄLLELISTA

De flesta av de här skriftställena är uppenbarelser från Herren till Joseph Smith. Färglägg illustrationen på sidorna 66–67 allteftersom du läser dem!

1. Joseph Smith – Historien 1:10–13	27. Läran och förbunden 59:9–10, 15–19
2. Joseph Smith – Historien 1:14–17	28. Läran och förbunden 64:9–11
3. Joseph Smith – Historien 1:30, 33–34	29. Läran och förbunden 64:33–34
4. Joseph Smith – Historien 1:51–53	30. Läran och förbunden 76:19–24, 40–41
5. Joseph Smith – Historien 1:66–69	31. Läran och förbunden 78:17–19
6. Läran och förbunden 1:37–38	32. Läran och förbunden 81:5–6
7. Läran och förbunden 2:1–2	33. Läran och förbunden 82:3, 10, 14
8. Läran och förbunden 4:1–7	34. Läran och förbunden 84:46–47, 62
9. Läran och förbunden 6:34–37	35. Läran och förbunden 88:78–80
10. Läran och förbunden 8:2–3, 9–10	36. Läran och förbunden 88:118–120
11. Läran och förbunden 10:5, 69	37. Läran och förbunden 88:123–126
12. Läran och förbunden 11:6–7	38. Läran och förbunden 89:1, 18–21
13. Läran och förbunden 13:1	39. Läran och förbunden 90:15, 24
14. Läran och förbunden 18:10–13	40. Läran och förbunden 97:15–16, 21
15. Läran och förbunden 18:15–16	41. Läran och förbunden 98:11–12
16. Läran och förbunden 19:16–19, 23–24	42. Läran och förbunden 100:5–8
17. Läran och förbunden 20:75–79	43. Läran och förbunden 101:16, 32, 36
18. Läran och förbunden 25:10–13	44. Läran och förbunden 105:39–41
19. Läran och förbunden 27:15–18	45. Läran och förbunden 107:6, 8, 13
20. Läran och förbunden 39:20–23	46. Läran och förbunden 110:1–10
21. Läran och förbunden 46:10–12, 32–33	47. Läran och förbunden 119:4, 6–7
22. Läran och förbunden 49:25–28	48. Läran och förbunden 121:7–9, 46
23. Läran och förbunden 50:40–46	49. Läran och förbunden 121:41–45
24. Läran och förbunden 51:13, 19	50. Läran och förbunden 122:7–9
25. Läran och förbunden 58:26–28	51. Läran och förbunden 130:20–23
26. Läran och förbunden 58:42–43	52. Läran och förbunden 131:1–4

Dallin H. Oaks
i de tolv apostlarnas
kvorum

Besvarar min himmelske Fader ALLTID mina böner?

Vår himmelske Fader
vet mer än vi. Han
besvarar våra böner på
det sätt om är bäst.

När vi har tro på vår
himmelske Fader och Jesus
Kristus så litar vi på dem.

Lita på att vår himmelske
Fader känner dig och
älskar dig. Lita på att han
hör dina böner och besvarar
med det som är bäst för
dig. (Se 3 Ne. 18:20.)

Från "Tro på Herren Jesus Kristus", Nordstjärnan, juli 1994, s. 96-97.

VÅR SIDA

Alexandra M., 10 år, Maryland, USA

Herren utförde skapelsen för vår himmelske Faders barn. Jag älskar djur och naturen.

Samuel M., 7 år, Madrid, Spanien

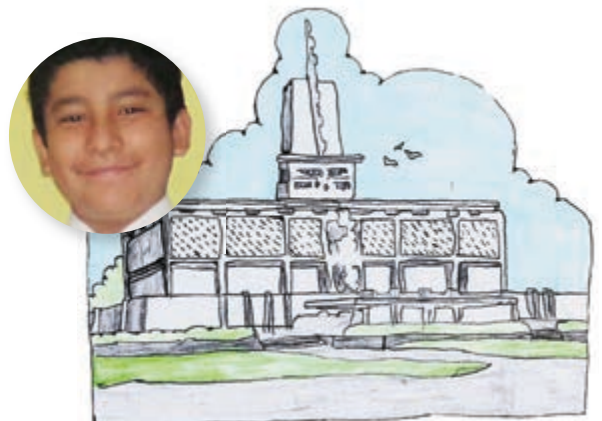

Lissette N., 5 år, Madrid, Spanien

Jag har lärt mig på sakramentsmötena och på söndagslektionerna att vissa saker inte är lika viktiga som andra. Det viktigaste är Jesu Kristi evangelium och att lyda vår himmelske Fader. Jag älskar att lära mig.

Ian A., 5 år, Morelos, Mexiko

När jag besöker templet med min familj känner jag Anden starkt, för jag vet att Herren är med oss. Han sa: "Kom till mig, mina små" (se Matt. 19:14).

Heitor A., 10 år, Paraná, Brasilien

**Äldste
Walter F.
González**

i de sjuttios kvorum

Boken på hyllan

”Sök, klappa och be”, Barnens sångbok, s 66.

Jag var 12 år när jag hörde talas om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Jag träffade två av kyrkans missionärer på bussen. De frågade om de fick komma och undervisa min familj.

Missionärerna gav oss en Mormons bok och en broschyr om Joseph Smiths vittnesbörd. Mina föräldrar var underbara människor. Men de gick inte med i kyrkan just då.

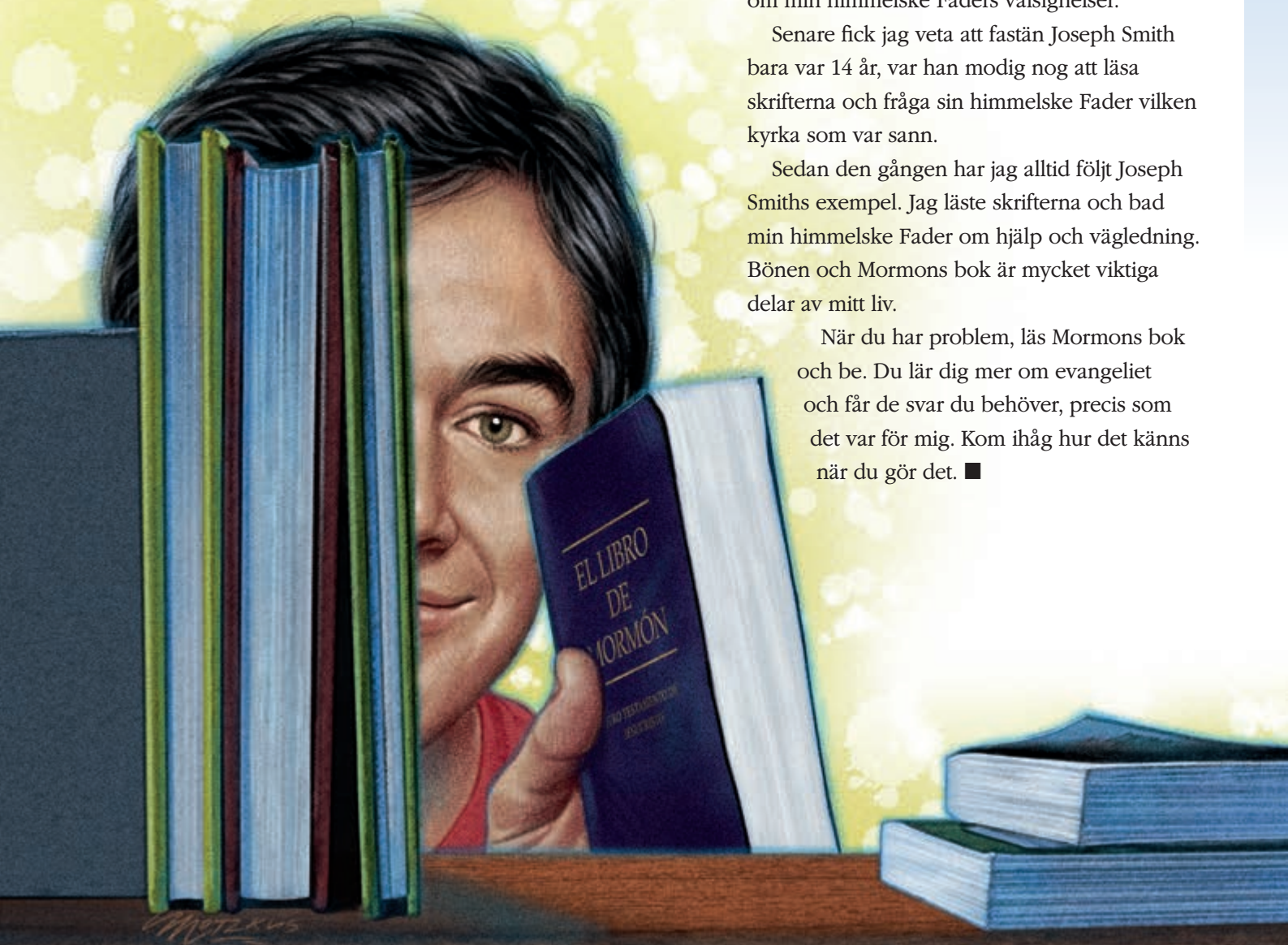
De två sakerna blev kvar på vår bokhylla i många år. Så en dag när jag var 18 år, letade jag i bokhyllan efter något bra att läsa. Jag tog ut Mormons bok och läste första kapitlet. En stark känsla kom över mig medan jag läste.

Jag hade en unik upplevelse som gjorde att jag visste att boken var sann. Mormons bok hade ett särskilt budskap om Jesu Kristi försöning. Jag lärde mig mer om mitt eget liv och om min himmelske Faders välsignelser.

Senare fick jag veta att fastän Joseph Smith bara var 14 år, var han modig nog att läsa skrifterna och fråga sin himmelske Fader vilken kyrka som var sann.

Sedan den gången har jag alltid följt Joseph Smiths exempel. Jag läste skrifterna och bad min himmelske Fader om hjälp och vägledning. Bönen och Mormons bok är mycket viktiga delar av mitt liv.

När du har problem, läs Mormons bok och be. Du lär dig mer om evangeliet och får de svar du behöver, precis som det var för mig. Kom ihåg hur det känns när du gör det. ■

Min-Jun håller måttet

Kelly Hunsaker

Baserad på en sann berättelse

*"Jesus är vår kära vän,
... barnens vän han är"*
(Barnens sångbok, s. 37).

Min-Jun tittade ut genom fönstret på molnen. "Det ser ut att bli regn i morgon", sa han.

Morfar tittade upp från sin tidning och nickade. Det var sent på sommaren i Seoul i Sydkorea och monsunregnen hade börjat.

Min-Jun ställde ett paraply bredvid sina kläder inför söndagen. "Jag tror vi borde gå tidigt i morgon."

Morfar log. "Bra idé. Vi måste gå den längre vägen om den lägre vägen blir översvämmad."

"Tror du kyrkan klarar sig?" frågade Min-Jun. Året innan hade

källaren blivit översvämmad under regntiden.

"Ja", sa morfar. "Men det skadar aldrig att be."

"Då ber jag för kyrkan i kväll. Och att vi ska komma dit i säkerhet. *Jal-ja-yo* (God natt)." Min-Jun bugade och gick och lade sig.

På morgonen gick de tidigt från lägenheten. Min-Jun tittade upp mot de mörka molnen som fyllde himlen.

"Ha tro", sa morfar.

Min-Jun följde morfar uppför den smala trappan på kullen nära lägenheten. De stannade längst upp för att hämta andan. Deras vita skjortor var redan fuktiga av den kvava, våta luften.

Farfar höll ut handen och kände de första regndropparna. "Känner du? Det börjar regna."

FORTSÄTT KÄMPA

”Det som är så bra med evangeliet är att det lönar sig att *försöka*, även om vi inte alltid lyckas.”

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum, ”I morgon skall Herren göra under bland er”, *Liahona*, maj 2016, s. 125.

De fällde upp sina paraply. När de hade kommit till nästa trappa föll regnet i strida strömmar. Min-Jun kisade för att se varje steg genom regnet. ”Ojdå!” ropade han när han halkade och hamnade på knä.

”Hur gick det?” frågade morfar. Han lutade sig ner för att titta på hålet i Min-Juns byxor.

”Bara ett skrapsår”, sa Min-Jun med darrande röst.

”Vi kan ta hand om det uppe i kyrkan”, sa morfar.

Min-Jun och morfar gick upp för resten av trappan och vek in på den övre vägen.

”Det blåser hårdare här uppe”, sa morfar och grep hårt om sitt paraply. Min-Jun kunde nätt och jämnt hålla kvar sitt paraply. Plötsligt kom en vindstöt och vände det ut och in och slet sönder paraplyet i sömmen. Min-Juns axlar slokade.

Morfar höll ut sitt paraply. ”Kom in under mitt. Vi är nästan framme.”

Min-Jun och morfar delade paraply, men det hindrade inte det ständiga regnet särskilt mycket. När de närmade sig kyrkan hörde Min-Jun musik.

”De har redan börjat!” Min-Jun sprang fram till ytterdörrarna. Sedan såg han sin spegelbild i glaset. Hans hår var vått och det droppade från det, byxorna var trasiga

och skorna var leriga. Han vände sig bort från dörren och gick nerför trappan.

”Jag ... kan inte gå in”, stammade Min-Jun.

”Jo, det är ingen fara”, sa morfar.

”Men jag är ju så smutsig och våt!”

Morfar såg på Min-Jun och sedan på regnmätaren som satt på staketet.

”Det är lätt att mäta regnet, Min-Jun, men hur mäter vi oss själva?”

Min-Jun blinkade upp mot morfar.

”Du ser leriga skor, ett skrapat knä och tovtigt hår, och du tror att du inte håller måttet”, sa morfar. ”Men Jesus har ett bättre sätt att mäta. Han ser ditt hjärta och vet att du gör det som är rätt. Om du mäter dig själv

på det sättet, ser du att mätaren rinner över.”

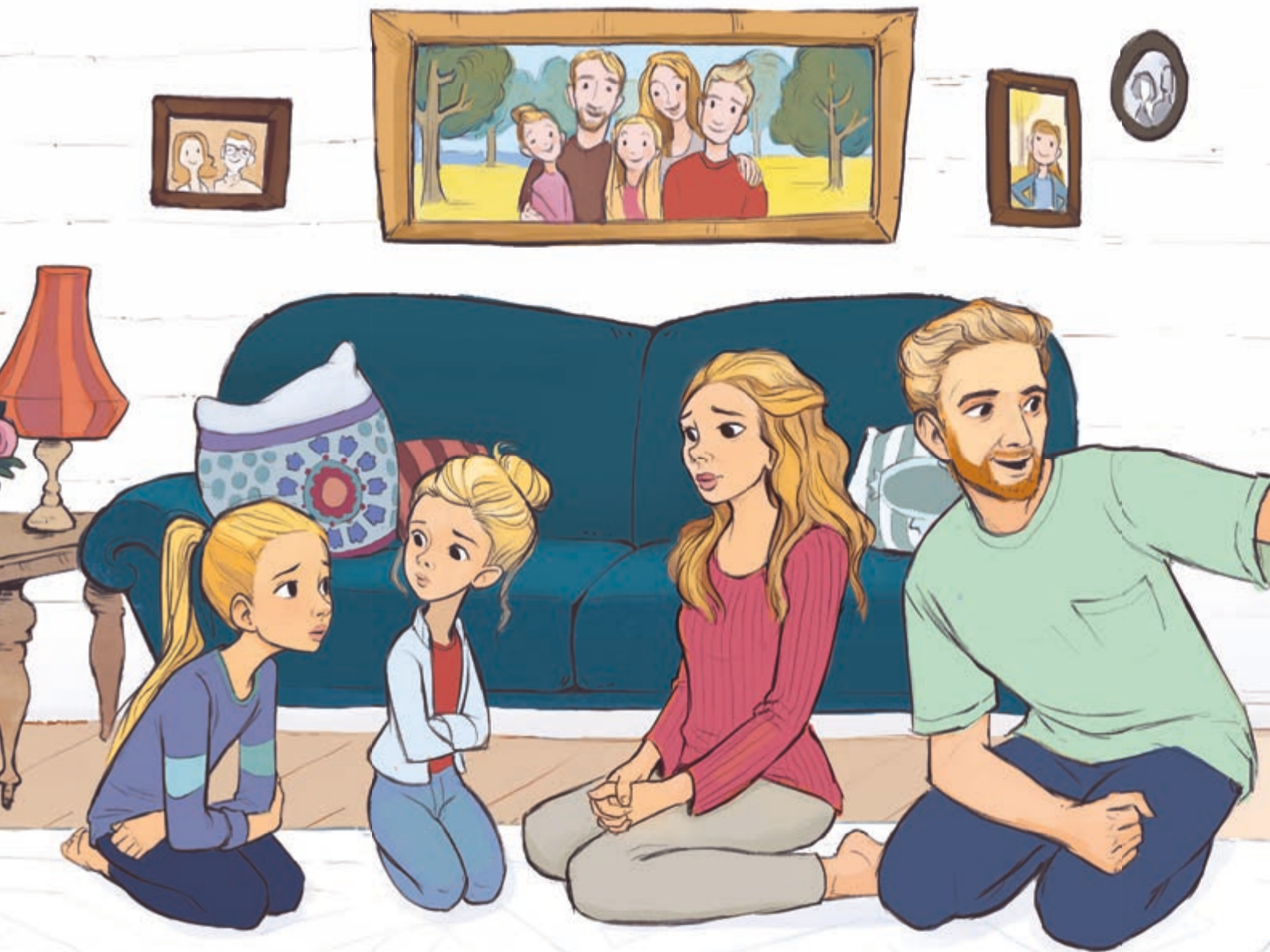
Min-Jun såg på regnmätaren. Den steg för varje droppe regn. Han tänkte på hur hårt han hade kämpat för att komma till kyrkan och hur varm och glad han kände sig när han var där. Han tänkte på hur mycket han älskade Frälsaren och hur mycket Frälsaren älskade honom.

Min-Jun kramade morfar, och tillsammans gick de in i kyrkan. ■

Författaren bor i Colorado, USA.

Glöm inte att be för Erik

Julie Cornelius-Huang

Baserad på en sann berättelse

"Sin egen vilja har var själ att välja fritt sitt ve och väl" (Sånger, nr 61).

Karis familj knäböjde runt soffan för att ha familjebön. Alla knäppte vördnadsfullt händerna. Pappa bad Karis lillasyster Liv att be bönen.

"Glöm inte att tacka vår himmelske Fader för våra många välsignelser", påminde pappa henne.

"Och glöm inte att be för Erik", tillade mamma. Mamma påminde dem alltid att be för Erik.

Erik var Karis storebror. Innan han for till universitetet

var han och Kari bästa vänner. Hon saknade verkligen allt det roliga de brukade göra tillsammans.

Men för några månader sedan berättade Erik för mamma och pappa att han inte ville vara medlem i kyrkan längre. Kari och hennes familj blev förvånade och ledsna. De började be för Erik varje kväll. Ibland bad de att han skulle få känna den Helige Anden och vilja komma tillbaka till kyrkan. Pappa bad att Eriks sinne skulle vara klart så att han kunde göra bra val. Mamma bad ofta att någon hon litade på skulle hjälpa honom hitta rätt väg. Efter alla böner kunde Kari inte hjälpa att hon var lite arg. Varför hade deras himmelske Fader inte fört Erik tillbaka till kyrkan?

Till slut, just när Liv öppnade munnen för att be, kunde Kari inte hålla sig längre. "Varför har vår himmelske Fader inte besvarat våra böner?" utbrast

hon. Alla såg förvånat på Kari, men hon var för upprörd för att bry sig. Ingen sa något på en liten stund.

"Kari", sa pappa, "när du kom hem från skolan, hängde du undan din ryggsäck?"

"Va?" frågade Kari förvirrat. Vad hade hennes ryggsäck med saken att göra? Hon tittade bort mot ytterdörren och såg sin ryggsäck slängd mot väggen i stället för upphängd bredvid Livs. "Nej ... förlåt."

"Påminde mamma dig att hänga upp den?"

"Ja", svarade Kari. Hon såg ner på sina knän.

"Påminner inte mamma dig ofta att hänga upp din ryggsäck?"

"Jo", mumlade Kari. Hon visste fortfarande inte vad det här hade med saken att göra. Tog inte pappa hennes fråga på allvar?

"Jag vet att när vi ber för Erik, *besvarar* vår himmelske Fader våra böner – varje gång. Problemet är att Erik kanske inte lyssnar just nu. Erik får själv välja om han ska lyssna på den Helige Anden, precis som du väljer om du ska lyssna på mamma om din ryggsäck. Men tror du att du *alltid* kommer att nonchalera mamma när hon ber dig att hänga upp ryggsäcken?"

"Nej, det kommer jag väl inte", sa Katie.

"En dag kommer hon att lyssna!" sa mamma och blinkade åt Kari. Kari log.

"Så Erik kanske kommer att lyssna också en dag", tillade Kari.

"Absolut", sa mamma. "Att lyssna på den Helige Anden är en förmåga som man måste utveckla. Kanske har Erik inte lärt sig det än." Kari tyckte det började kännas lite bättre.

Alla böjde huvudet när Liv bad. Hon bad att Erik skulle lära sig lyssna på den Helige Anden. Medan Liv bad kände Kari frid och värme. Hon visste att deras himmelske Fader hörde deras böner. Medan Liv nämnde några av de sätt som hennes familj hade välsignats på tänkte Kari på en annan välsignelse att lägga till listan – nu förstod hon mer om bön! När bönen slutade visste Kari att vår

himmelske Fader inte hade glömt Erik. Hon visste också att han aldrig skulle glömma henne. ■

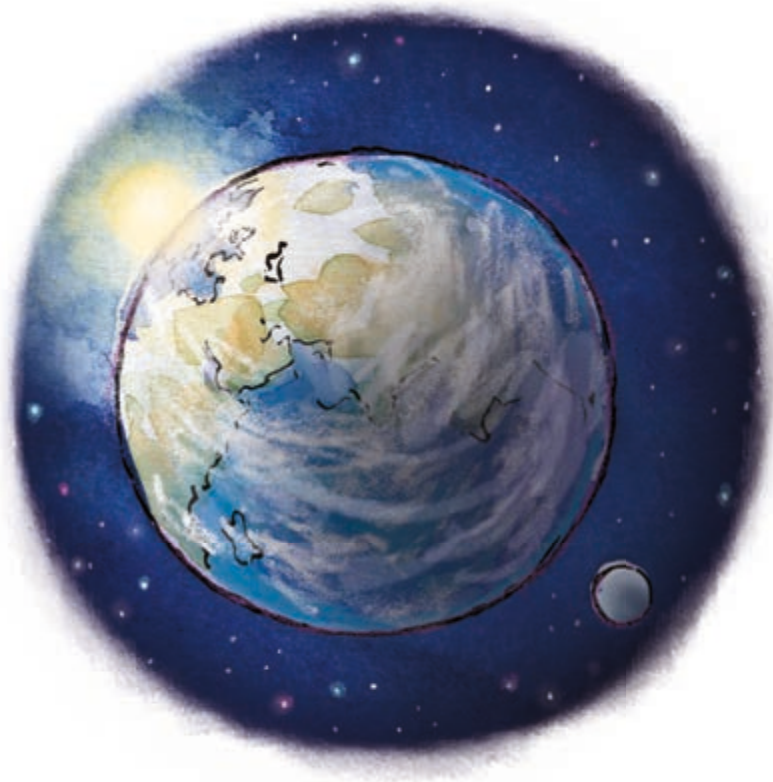
Författaren bor i Nevada, USA.

VAD ÄR HANDLINGSFRIHET?

Handlingsfrihet är en gåva som vår himmelske Fader har gett alla. Det är gåvan att välja vad vi ska göra. Vår himmelske Fader hjälper oss, men han tvingar inte oss att göra något. I stället låter han oss välja själva.

Jesus älskar mig

Kim Webb Reid

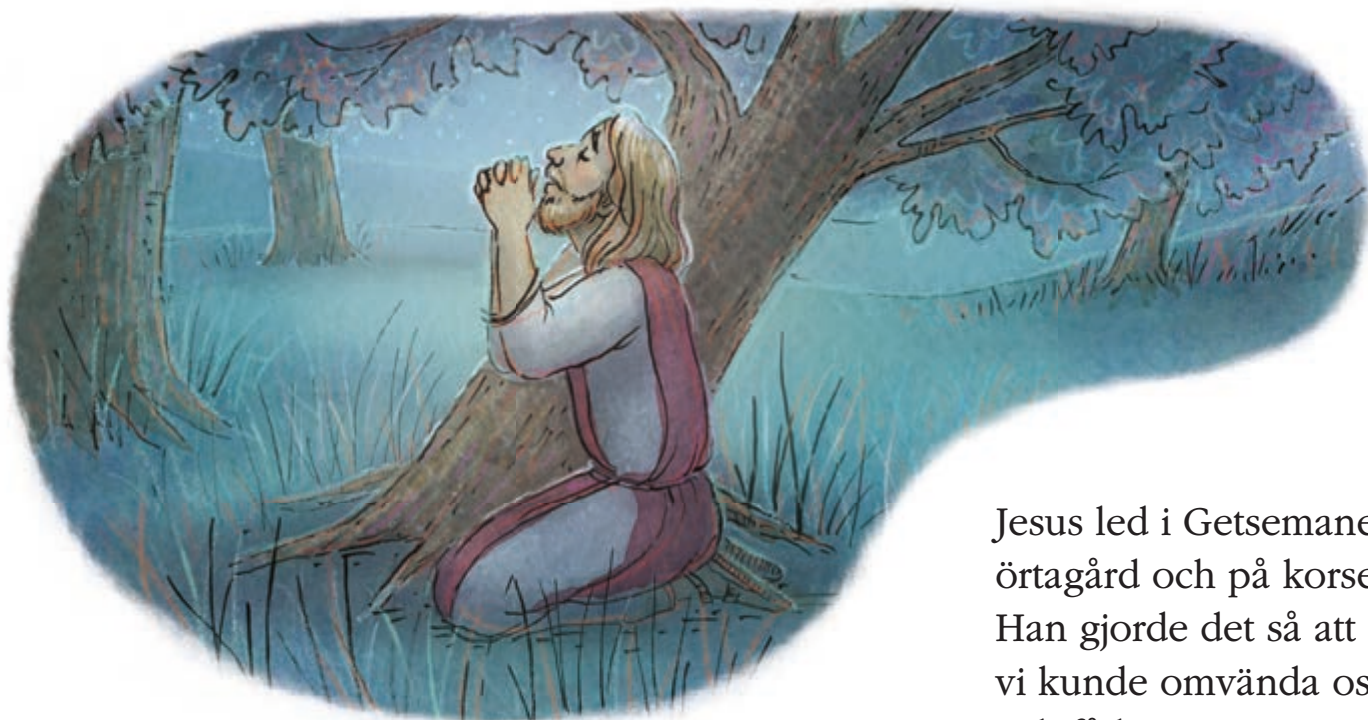
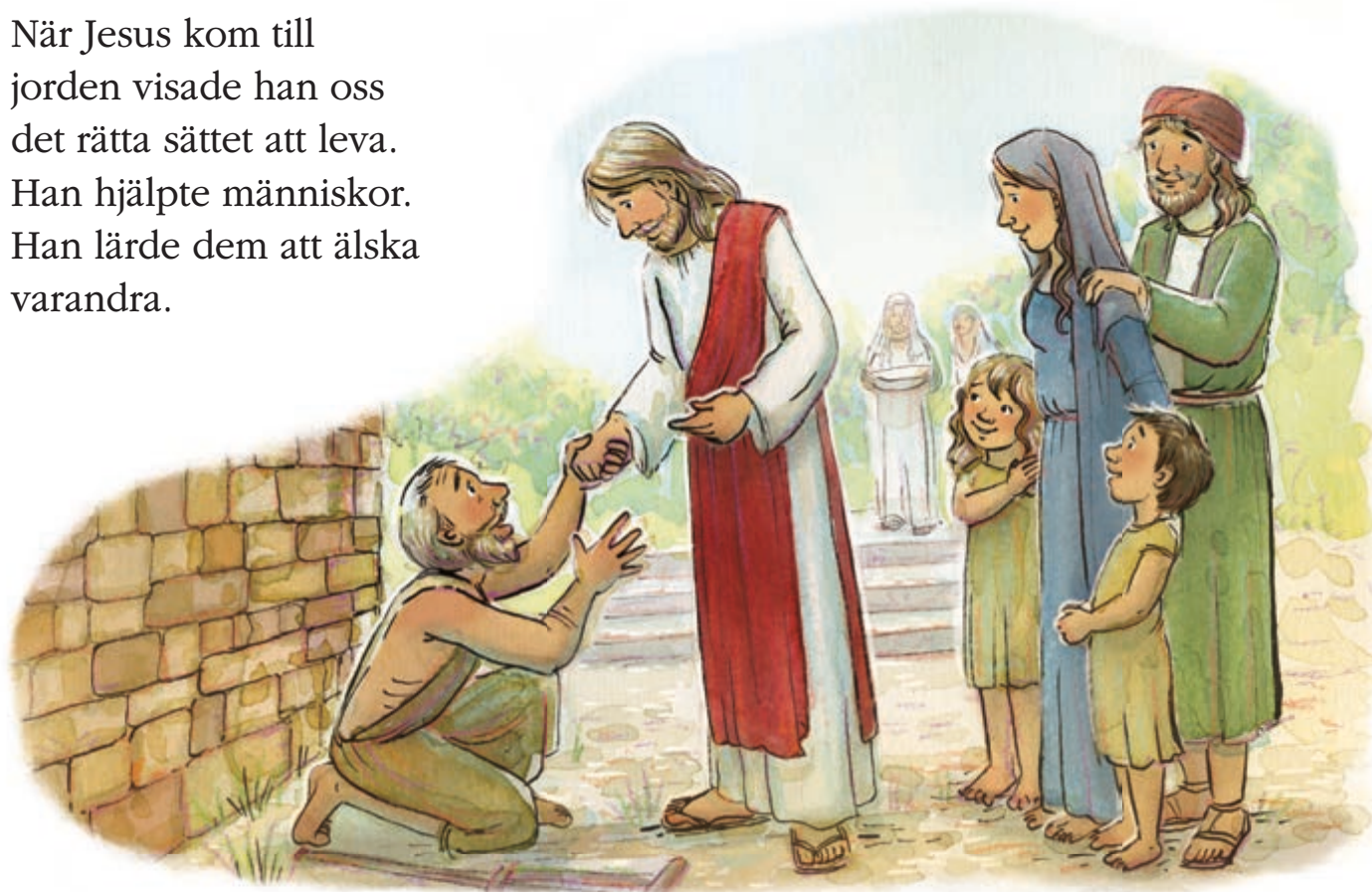

Innan jorden skapades bodde vi alla i himlen med våra himmelska föräldrar och vår äldre bror, Jesus. Vi var glada, och vi älskade verkligen varandra.

En dag sa vår himmelske Fader till oss att han skulle skapa en jord åt oss att bo på. Han visste att vi ibland inte skulle hålla hans bud medan vi var på jorden. Vi skulle behöva en Frälsare som hjälpte oss återvända hem till honom. Vår himmelske Fader valde Jesus till att bli vår Frälsare.

När Jesus kom till
jorden visade han oss
det rätta sättet att leva.
Han hjälpte människor.
Han lärde dem att älska
varandra.

Jesus led i Getsemanes
örtagård och på korset.
Han gjorde det så att
vi kunde omvända oss
och få leva igen när vi
har dött.

När jag lär mig mer om Jesus så känner jag hans kärlek till mig. ■

Jag är ett barn till himmelska föräldrar

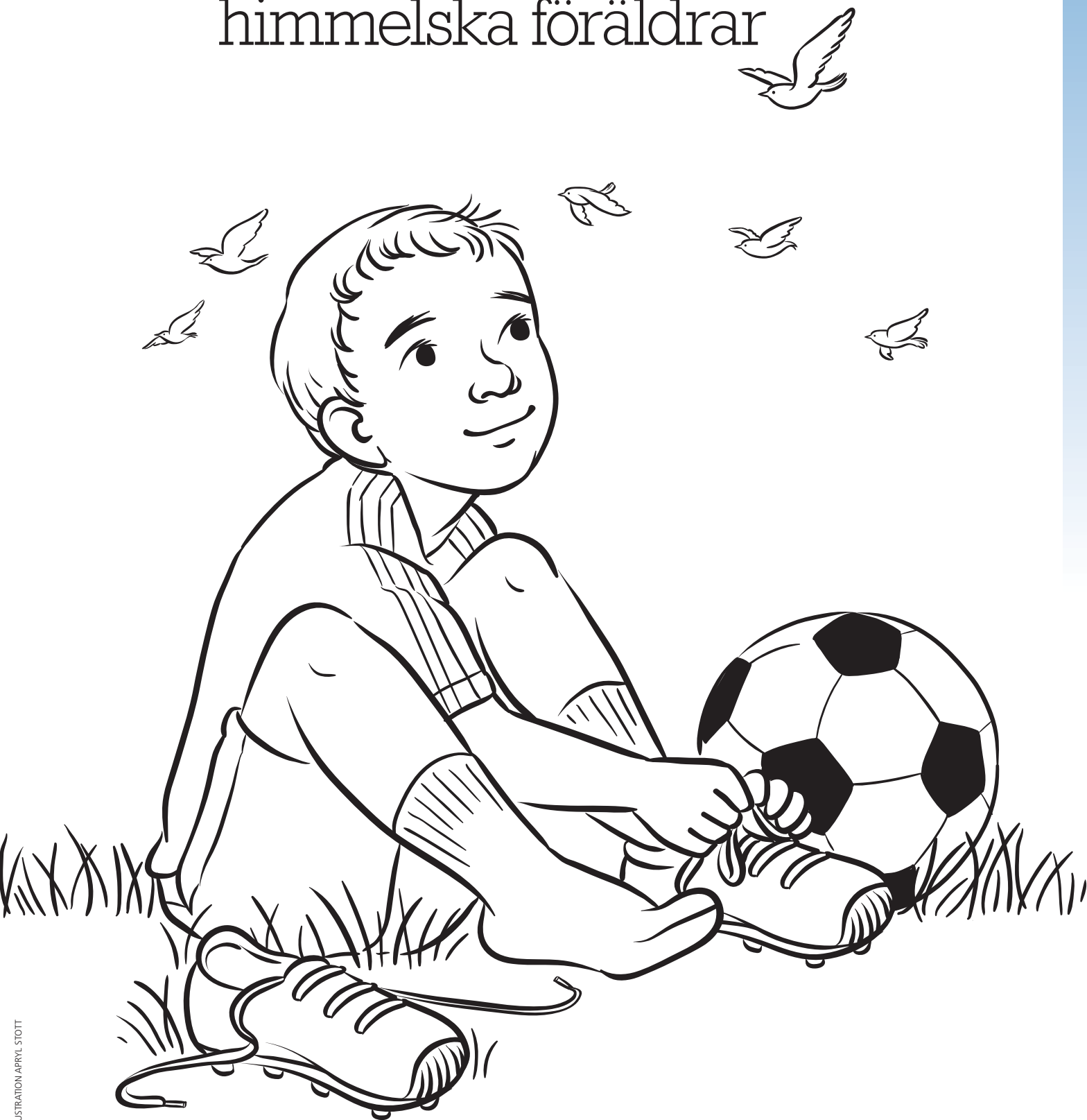

ILLUSTRATION APRYL STOTT

**President
Hugh B. Brown
(1883–1975)**

förste rådgivare i
första presidentskapet

ARGUMENT FÖR EN LEVANDE PROFET

*Kort före andra världskrigets utbrott 1939 inbjöds broder Brown av en medlem av engelska Underhuset att lägga fram ett lagligt argument för broder Browns påstå-
ende att Joseph Smith var en profet. I ett tal vid Brigham Young University den 4 oktober 1955 med titeln "Profilen av en profet", beskrev president Brown deras samtal (se speeches.byu.edu).*

Jag började. "Du säger att min tro på att Gud talade till en människa i denna tid är orimlig och absurd?"

"För mig är den det."

"Tror du att Gud någonsin har talat till någon?"

"Ja visst. Det finns bevis på detta i hela Bibeln."

"Talade han till Adam?"

"Ja."

"Till Enok, Noa, Abraham, Mose, Jakob, Josef och alla de andra profeterna?"

"Jag tror att han talade till dem alla."

"Tror du att kontakten mellan Gud och människan upphörde när Jesus kom till jorden?"

"Nej, kommunikationen nådde sin klimax, sin kulmen, under den tiden."

"Tror du att när Jesus hade uppstått, att en laglörd, som också var tältmakare, vid namn Saulus från Tarsus,

på sin väg till Damaskus talade med Jesus från Nasaret, som hade korsfäst, uppstått och uppstigit till himlen?"

"Ja."

"Vems röst hörde Saulus?"

"Det var Jesu Kristi röst, för han presenterade sig så."

"Alltså kan man på fullaste allvar konstatera att det var helt normalt under bibliska tider att Gud talade till människan."

"Jag tror att jag kan hålla med om det, men detta upphörde kort efter det första århundradet av den kristna eran."

"Varför tror du att det upphörde?"

"Det kan jag inte säga."

"Tror du att Gud inte har talat sedan dess?"

"Det är jag säker på att han inte har."

"Det måste finnas en anledning.

Kan du ge mig en anledning?"

"Jag vet inte."

"Får jag föreslå några möjliga anledningar: Kanske talar Gud inte till människan längre eftersom han inte kan. Han har förlorat förmågan."

Han sa: "Det vore ju hädiskt."

"I så fall, om ni inte accepterar det, så kanske det är så att han inte talar till människan därför att han inte älskar oss längre och inte längre är intresserad av människors angelägenheter."

"Nej", sa han, "Gud älskar alla människor, och han har inte anseende till person."

"Nåväl, om han kan tala och om han älskar oss, så är det enda möjliga svaret som jag ser det att vi inte behöver honom. Vi har gjort så snabba framsteg inom vetenskapen och vi är så välutbildade att vi inte behöver Gud längre."

Då sa han, men darrande röst när han tänkte på det förestående kriget: "Mr Brown, det har aldrig funnits en tid i världshistorien när Guds röst har behövts mer än den behövs nu. Kanske du kan tala om för mig varför han inte talar."

Mitt svar löd: "Han *talat* faktiskt. Han har talat, men människorna behöver ha tro för att kunna höra honom." ■

**DEN FÖRSTA SYNEN,
AV JORGE COCCO SÁNTANGELO**

"När ljuset vilade på mig såg jag två personer, vilkas glans och härlighet trotsar all beskrivning, stående över mig i luften. En av dem talade till mig och nämnde mig vid namn och sade, medan han pekade på den andre: Denne är min älskade Son. Hör honom!" (JS-H 1:17).

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

s.44

PROFETISKA PRINCIPER OM **TROFASTHET**

Vilka beslut behöver du fatta nu för att kunna förbli trofast i framtiden? Beakta de här tio principerna.

FÖR UNGDOMAR

TEMA FÖR VECKOTRÄFFARNA 2017

Vill du komma närmare din himmelske Fader? Studera årets tema för veckoträffarna om bönen.

s.50

FÖR BARN

Återställelsen

Gör den här aktiviteten för att komma in i Läran och förbunden.

s.66

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Ett nytt år med tro på Kristus

Axel H. Leimer, Tyskland

Områdessjuttio

Äldste Axel H. Leimer

Vi lever i en tid av stor oro. Nyheterna och personliga svårigheter kan få oss att tappa modet och låta rädslan ta över.¹ Men profeterna har sagt att tro skingrar rädslan och ger oss ett klart hopp.² Skrifterna beskriver tro som förtröstan på och tillit till Jesus Kristus. Vi litar på att han är Guds Son och att han har makt att frälsa oss genom försoningen.

Tro på Herren Jesus Kristus är evangeliets första princip.³ Den ger oss kraften att:

- behaga Gud⁴
- ta emot hjälp av honom⁵
- ta emot bönesvar och få sanning bekräftad för oss⁶
- förändra våra hjärtan⁷
- omvända oss och bli döpta⁸
- få förlåtelse⁹
- bevittna mäktiga underverk¹⁰
- bli starka¹¹
- bli botade¹²
- bli frälsta¹³
- fästa blicken på Gud och leva¹⁴
- hålla fast vid det som är gott¹⁵
- hjälpa föräldrar att undervisa sina barn¹⁶ och
- hålla ut till änden.¹⁷

Tron är en stor positiv kraft som kan lyfta oss ovanför orosmolnen och hjälpa oss bli hela i Kristus. Tillgången till tro är inte begränsad till dem som redan är starka, inte heller är den beroende av yrke eller ställning. I stället är den tillgänglig för alla som väljer att följa Kristus och hans enkla lära: Omvänd

dig och bli döpt.¹⁸ När vi har valt att ta till oss det evangeliet och följa den läran¹⁹ blir också den svagaste av oss stark.²⁰ ”Tro på Jesus Kristus är en gåva från himlen som kommer om vi väljer att tro och söker och håller fast vid den.”²¹ ”När vi väljer att följa Kristus i tro istället för att välja en annan väg på grund av rädsla, välsignas vi med följden av det valet.”²² Om du väljer att förnya din tro under det kommande året kan du följa några enkla steg. För det första: Lär känna och älska Frälsaren. Du kan börja med att lyssna till eller läsa hans ord.²³ Bestäm dig för att inte missa några möten i kyrkan eller att läsa skrifterna, särskilt Mormons bok. Läs Mormons bok med avsikten att lära känna Frälsaren bättre. Du kan stryka under text som handlar om hans egenskaper och lärdomar. För det andra: Bestäm dig för att följa hans lärdomar allteftersom din tro växer. ”När vi tror på Kristus accepterar vi och tillämpar hans försoning och hans lärdomar. Vi litar på honom och det han säger. ... Vi tror på Kristus och vi tror att han vill att vi ska hålla hans bud. Vi vill visa vår tro genom att lyda honom.”²⁴

När vi lär känna honom får vi en större önskan att hålla hans bud.²⁵ Frälsaren sa helt enkelt: ”Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud.”²⁶ Den här läran är lika mäktig som den är enkel. Vi ska hålla buden, inte av rädsla utan för att vi motiveras av kärlek. Herren uppmanar oss att hålla hans bud och bevara hans lagar som vår ögonsten

och skriva dem på vårt hjärtas tavlor.²⁷ Herren sa följande när han förutsåg det nya förbundet i de sista dagarna: ”Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.”²⁸

Medan världen fortsätter att förändras och människors hjärtan sviker dem, kan vi finna styrka och frid i vår tro på Jesus Kristus. Kristus erbjuder sig att göra vår börda lätt.²⁹ Må vi, som de svagaste av de svaga, hålla fast vid den källan till styrka och uppleva ett nytt år med större tro och större förtröstan på vår frälsning. ■

FOTNOTER

1. L&F 88:89–91
2. 2 Ne. 31:20
3. TA 1:4
4. Hebr. 11:6
5. 1 Ne. 7:12; 1 Ne. 16:28; Moro. 7:26
6. L&F 10:47,52; Mosiah 27:14; Moro. 10:4
7. Mosiah 5:7
8. 2 Ne. 9:23
9. Enos 1:3–8
10. 2 Ne. 26:13; Eth. 12:12; Moro. 7:27–29, 34–38
11. Alma 14:26; Eth. 12:27–28, 37
12. 3 Ne. 17:8
13. Mosiah 3:12; Ef. 2:8; 2 Ne. 25:23
14. Hel. 8:15
15. Moro. 7:28
16. L&F 68:25
17. L&F 20:25, 29
18. L&F 10:67
19. L&F 101:78
20. Eth. 12:27; L&F 1:19; L&F 133:58
21. ”Tro är ingen tillfällighet, det är ett val”, av äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum, generalkonferensen i oktober 2015
22. ”Lev i tro och inte i rädsla”, av äldste Quentin L. Cook, generalkonferensen i oktober 2007
23. Rom. 10:17
24. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* [2004], s. 61
25. 1 Joh. 2:3
26. Joh. 14:15; Joh. 15:10; L&F 46:9; L&F 124:87; Mosiah 13:14
27. Ords. 7:2–3
28. Jer. 31:33
29. Matt. 11:30

Över 800 unga vuxna deltog i Festinords 50-årsjubileum

Informationstjänsten, Europaområdet

Festinord är en årlig konferens för unga ensamstående vuxna som hålls i de nordeuropeiska länderna. Den arrangerades för första gången 1966 i Stockholm och ger unga medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga möjlighet att tillbringa fem aktivitetsfyllda dagar tillsammans. De tillber Gud, deltar i workshops och tjänandeprojekt, idrottar och dansar – och får samtidigt många nya vänner.

I år firade Festinord 50-årsjubileum på ett mycket speciellt sätt. Över 800 unga vuxna från olika länder deltog i konferensen, som återigen hölls i Stockholm. Även om konferensen framför allt riktar sig till kyrkans medlemmar, är andra unga vuxna också välkomna under förutsättning att de samtycker till att följa mormonernas normer under veckan.

Äldste Paul V. Johnson, förste rådgivare i presidentskapet för kyrkans Europa-område, betonade vikten av att delta i dessa speciellt utformade konferenser. ”Till dig som är ung ensamstående vuxen och som undrar om du borde åka till Festinord, eller en annan konferens för unga ensamstående vuxna som vi håller i Europa, säger jag: ’Åk.’” Han sa också att konferenserna är ”en chans för dem att stärka sitt andliga oberoende och sin andliga kraft”.

Veckans schema omfattade en mängd olika aktiviteter. Varje morgon gav ett andligt möte deltagarna möjlighet att finna sätt att komma närmare Jesus Kristus den dagen.

Under måndagen stod incheckning och logi på schemat. Aktiviteterna under eftermiddagen bestod av olika isbrytare. Den första av fyra danser, var och en med olika tema, avslutade dagen. Det fanns många som träffade varandra för första gången, men andra hade deltagit i tidigare konferenser och njöt av att träffa gamla vänner.

Tisdagen var mer fysiskt inriktad. Idrott och utomhusaktiviteter ägde rum under dagen. Alla lagsporter och aktiviteter under Festinord anordnades för att främja samarbete och kommunikation mellan deltagarna.

Onsdagens schema bestod av olika workshops under dagen. Presentatörerna var allt från dans- och judolärare till författare, musiker, historiker, videoproducenter och religiösa ledare. Deltagarna fick välja och delta i upp till fyra workshops.

Under torsdagen kunde gruppen besöka templet eftersom konferensen hölls i närheten av Stockholm. Ett vittnesbörds möte hölls också under

eftermiddagen och på kvällen bjöds det upp till veckans tredje dans.

Fredag morgon avslutades tisdagens idrottsevenemang. Veckan kulminerade sedan i ”Galakvällen” med finmiddag och dans, något som för många var veckans höjdpunkt. I år, för att fira Festinords 50-årsjubileum, anslöt äldre deltagare som varit med under tidigare konferenser sig till ungdomarna under den eminenta festen. Det blev en mycket känslös stund, där flera generationer minglade och återgav känslor och goda minnen av denna livsförändrande konferens.

Lördagen var sista dagen. Under morgonen hölls ett sista andligt möte och deltagarna tog avsked av varandra. Många lovade att komma tillbaka och ses igen under kommande konferenser. Om de bestämmer sig för att komma nästa år så välkomnar Stockholm dem igen, för Sveriges huvudstad kommer att vara värd även 2017.

Festinord har överträffat alla förväntningar som dess upphovsmän hade för femtio år sedan. Att det har gått från en liten skara ungdomar första året till över 800 deltagare i år, är ett verkligt bevis på att önskningarna och avsikterna hos dess upphovsmän – såväl som hos deltagarna – verkligen har uppfyllts. ■

Fyra danser med olika teman var några av alla aktiviteter som hölls under konferensen Festinord för unga ensamstående vuxna i Stockholm under en sommarvecka 2016.

FOTO INFORMATIONSTJÄNSTEN, EUROPAOMRÅDET

FSY 2016 – en stärkande upplevelse för både deltagare och ledare

Megan Rasmusson, Jönköpings församling

Vart annat år hålls FSY (For the strenght of youth) i ett skandinaviskt land för ungdomar som är mellan 14 och 18 år. Denna gång hölls konferensen den 4-9 juli 2016 i Alingsås strax utanför Göteborg. Alla skandinaviska ungdomar är välkomna till detta evenemang och några kom hela vägen från USA för att delta i årets FSY. Precis som initialerna FSY står för är detta en vecka då ungdomarna stärker sig själva på många olika sätt.

Det var med tårar i ögonen sex dagar senare som det var dags att säga adjö till både gamla och nya vänner och ledare.

Vad händer under FSY-veckan som får ungdomarna att inte vilja åka hem, att säga att veckan gick alltför fort?

Jag och många andra hade möjlighet att fråga ungdomarna varför de valde att komma hit och var villiga att uppoffra sin tid, sina mobiler och sina vänner hemma i ett annat land eller stad.

Vissa svarade med ett glatt leende att detta var deras andra FSY och hade sett fram emot att få träffa sina vänner igen efter två års tid. Några kom för att få svar på frågor som de hade förberett och hoppades kunna få svar på. Det fanns många olika tillfällen under veckan att bli motiverad från olika

föreläsare. Vissa ville förstå vikten av personliga studier ur skrifterna. Man samlades med sin grupp för att läsa, studera och undervisa från skrifterna dagligen.

Varje FSY runt om i världen ger så många ungdomar möjligheten att rannsaka sig själva och inse hur viktigt det är att ha ett eget vittnesbörd om vår Herre Jesus Kristus och hans kyrka. Detta är grunden till varför så mycket tid och energi läggs ner från så många underbara ledare som har engagerat sig i detta. Det finns så många att tacka som gav av sin tid utan betalning eller några andra krav än att få detta till att bli ett FSY som sent skulle glömmas av Skandinavien ungdomar.

Jag själv var där som ledare för en grupp. Varje grupp hade mellan 16-20 deltagare med två eller tre ledare. I min grupp hade vi fem olika nationaliteter och ungdomarna var mellan 16-18 år. Det var inte så att jag behövde lära mig fem olika språk utan vi pratade med varandra på engelska så att alla kunde förstå.

Under veckan fick jag lära känna min grupp oerhört mycket, vad de tycker om att göra, vilka planer de har för framtiden, vad de vill få ut av FSY och mycket mer. Vi blev som en familj, och allt vi gjorde fick oss att komma närmare Kristus.

Det var volontärer som var

ledare. Redan i februari hade vi planerat ledigheten som skulle behövas för de helger vi träffades före FSY för att bli undervisade om hur man kan bli en bra ledare och hur man kan förbereda sig på bästa sätt.

Som ledare måste man vakna före deltagarna, vilket kunde vara vid femtiden på morgonen, och inte lägga sig förrän alla deltagarna var på plats och sov. Det var också då möten hölls för oss ledare. All tid gick till att planera hur man bäst kunde hjälpa ungdomarna att trivas och känna Anden.

Frågan ställdes om och om igen till ledarna om man skulle vilja göra om detta. Mitt svar var "absolut"! Som ledare lärde jag mig så mycket. Jag älskade verkligen min grupp. Vi blev som en familj. Många pratade om mission under FSY-veckan och hur de ville åka hem och börja förbereda sig. FSY gör verkligen ungdomarna starkare.

Detta är varför många hade svårt att säga farväl sista dagen på FSY.

Med inte så många minuter kvar innan bussen åker blir det fler tårar och kramar till alla man känner. Man vill verkligen hinna med alla innan många kanske inte ses på två år.

Tills vi möts igen, var sista ordet för många.

Tills vi möts igen på nästa FSY 2018, när alla Skandinavien ungdomar är välkomna igen till FSY. ■

Öppet hus och invigning av ny kyrkobyggnad i Handen

Sara Peterson, Stockholms södra stav

Söndagen den 29 augusti 2016 var en dag vi länge väntat på. Äntligen invigdes vårt nya, fina möteshus i Handen. Stavs-president Marcus Karlsson invigde den nybyggda kyrkan under ett gemensamt möte för Handen och Vendelsö församlingar. I invigningsbönen tackade vi vår himmelske Fader för alla förberedelser och uppoffringar som gjorts både i kommunen och inom kyrkan, för att vi skulle få vårt vackra möteshus. Varje del av byggnaden invigdes till att kunna användas för sina rätta ändamål. Guds vakande och beskyddande hand nedkallades också för byggnaden. Mötet besöktes av drygt 300 personer, av vilka flera aldrig tidigare hade besökt kyrkan.

Kyrkan är centralt placerad i Haninge och arbetet med byggnationen har följts av många Haningebor det senaste året. Dagen före invigningen hölls ett öppet hus för allmänheten och medlemmarnas vänner. Cirka 250 personer som inte tillhör kyrkan besökte möteshuset denna dag. I möteshuset fanns också representanter från de båda församlingarna för att välkomna, visa runt och svara på frågor från besökarna. Missionärerna delade ut Mormons böcker och annat material till besökarna. I ett rum kunde besökarna lära sig mer om kyrkans släktforskningsprogram. För barnen fanns det roligt pyssel i primärrummet.

Nya kyrkobyggnaden i Haninge är färdig. Den används av församlingarna i Handen och Vendelsö.

FOTO JONATAN NILSSON

Ett evenemang hölls också för speciellt inbjudna gäster från andra kyrkor, samarbetsorganisationer, lokala politiker samt företagare. Under denna aktivitet presenterades kyrkans roll i samhället. Kontakter skapades och relationer byggdes på. Kommunstyrelsens ordförande framhöll att "det går att göra så mycket tillsammans". En annan kommentar från en deltagare var: "Ni betonade er vanlighet. Positivt!" Under denna träff fanns också tillfällen att föra spännande diskussioner som ledde till större förståelse mellan de närvarande.

Invigningshelgen avslutades med en andlig konsert till Herrens ära. Primärbarn, unga kvinnor, pianosolo och gitarrsolo var några av de fina inslagen denna kväll. Inspirerande tankar av Ruth Klarin och Julia Olsson var också en del av konserten. Syster Klarin avslutade konserten så vackert genom att inbjuda alla att ta del av den verksamhet som pågår i vårt nya möteshus.

Att dela med sig av sitt vittnesbörd om Herrens återställda evangelium leder till sann glädje, något som många medlemmar fick möjlighet att känna denna helg. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favorit-skriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristik-yrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör,

eivorhagman@hotmail.com

Eva Marie Stegeby, stavsreporter
Stockholms stav

Sara Peterson, stavsreporter Stockholms
södra stav

Elisabeth Dahlkvist, reporter i Umeå
distrikt ■